

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΩΝ

Η Κοινοτική πολιτική στον τομέα των υδάτων εκφράστηκε κατά τη δεκαετία 1970-1980 με την έκδοση σειράς Κοινοτικών Οδηγιών για την προστασία τους. Η συνεχής αύξηση της ζήτησης ύδατος καλής ποιότητας για κάθε χρήση κατέστησε αναγκαίες πιο ολοκληρωμένες δράσεις για την ποιοτική και ποσοτική προστασία των υδάτων.

Την ανάγκη αυτή επεσήμανε με έκθεσή του το 1975, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος.

Με το 5ο Κοινοτικό Πρόγραμμα Δράσης επιδιώχθηκε να εξασφαλιστεί επαρκής ποσότητα νερού ικανοποιητικής ποιότητας στο σύνολο της Κοινότητας, χωρίς να διαταραχθεί η φυσική ισορροπία του περιβάλλοντος.

Είναι σε εξέλιξη η περαιτέρω ενσωμάτωση της προστασίας και της βιώσιμης διαχείρισης των υδάτων σε άλλους τομείς της κοινοτικής πολιτικής, όπως στην ενεργειακή πολιτική, την πολιτική μεταφορών, τη γεωργική πολιτική, την αλιευτική πολιτική και την τουριστική πολιτική.

Με το 6ο Πρόγραμμα Δράσης τέθηκε σε προτεραιότητα η «Βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων και διαχείριση αποβλήτων».

Περαιτέρω, σημαντικές είναι οι διεθνείς συμφωνίες που τα τελευταία χρόνια έχουν υπογραφεί για την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση, τις οποίες ενέκρινε και η Ευρωπαϊκή Ένωση με αποφάσεις του Συμβουλίου. Ειδικότερα αυτές είναι:

- Έγκριση της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την προστασία και τη χρησιμοποίηση των διασυνοριακών υδατορευμάτων και των διεθνών λιμνών.

- Έγκριση της Σύμβασης για την προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος στην περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας (Ελσίνκι, 9 Απριλίου 1992).

- Έγκριση της Σύμβασης για την προστασία του Θαλάσσιου Περιβάλλοντος στην περιοχή του Βορειοανατολικού Ατλαντικού (Παρίσι, 22 Σεπτεμβρίου 1992).

- Έγκριση της Σύμβασης για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης (Βαρκελώνη 16 Φεβρουαρίου 1976) και Πρωτοκόλλου για την Προστασία της Μεσογείου Θαλάσσης από τη Ρύπανση από Χερσαίες Πηγές (Αθήνα, 17 Μαΐου 1980).

1.2 Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΝΕΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Ελλάδα, έχει ιδιαίτερα εκτεταμένη ακτογραμμή (περισσότερα από 15.000 Km) και παρουσιάζει μεγάλη οριζόντια κατάτμηση (περίπου 3.000 νησιά). Ο Ελλαδικός Χώρος διαθέτει ικανοποιητικά αποθέματα γλυκού νερού και κατατάσσεται μεταξύ των πλέον πλούσιων σε νερό μεσογειακών χωρών. Στο εσωτερικό της χώρας παρουσιάζεται σημαντικός αριθμός ποταμών, καθώς και παρα-

ποτάμων, χειμάρρων και ρεμάτων συνεχούς ή διαλείπουσας ροής, καθώς και αξιοσημείωτος αριθμός λιμνών. Ακόμη πλήθος πηγών νερού είναι διάσπαρτες στον ελληνικό χώρο. Τα επιφανειακά νερά χρησιμοποιούνται κυρίως στη γεωργία, την αλιεία, τη βιομηχανία και την ύδρευση οικισμών, τα υπόγεια νερά κυρίως για ύδρευση και άρδευση, ενώ τα παράκτια νερά για αλιεία, αναψυχή και τουρισμό.

Παρά το φυσικό πλούτο της Ελλάδας σε υδατικούς πόρους, συχνά παρατηρούνται προβλήματα διαθεσιμότητας νερού σε πολλές περιοχές της χώρας, στα οποία συντελούν οι παρακάτω λόγοι:

- Άνιση κατανομή των πόρων. Παρά τις ικανοποιητικές ποσότητες διαθέσιμου νερού, παρουσιάζεται άνιση κατανομή του εξαιτίας της φυσικής μορφολογίας του εδάφους, της γεωλογικής του σύστασης και της ανομοιομορφίας κατανομής των βροχοπτώσεων στο χρόνο και στο χώρο.

- Εξάρτηση από πηγές άλλων χωρών, εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Περίπου το ένα τέταρτο των επιφανειακών νερών της Ελλάδας προέρχεται από πηγές άλλων χωρών (Βουλγαρία, FYROM, Τουρκία). Οι μεγαλύτεροι ποταμοί της Ελλάδας, οι Αξιός, Νέστος, Στρυμόνας και Έβρος, οι οποίοι αρδεύουν τις πλούσιες καλλιεργημένες πεδιάδες της Μακεδονίας και της Θράκης, πηγάζουν σε άλλες χώρες. Από τις διεθνείς υδρολογικές λεκάνες των ποταμών στις οποίες συμμετέχει η Ελλάδα, το 56% των λεκανών του Στρυμόνα και του Νέστου, το 7% της λεκάνης του Έβρου και το 8% της λεκάνης του Αξιού βρίσκονται μέσα στην Ελληνική Επικράτεια. Επίσης, διεθνείς είναι και οι λίμνες Δοϊράνη και Πρέσπες.

- Άνιση κατανομή του πληθυσμού. Μεγάλο μέρος του Ελληνικού πληθυσμού συγκεντρώνεται στις παράκτιες περιοχές της χώρας, όπου τα αποθέματα νερού είναι περιορισμένα. Ως αποτέλεσμα, απαιτείται σε ορισμένες περιπτώσεις μεταφορά του νερού από τα πλουσιότερα σε νερό υδατικά διαμερίσματα προς τα μεγάλα αστικά κέντρα.

- Εποχικότητα της ζήτησης:

Από τον τουρισμό, με μέγιστη κατανάλωση το καλοκαίρι. Κατά τους καλοκαιρινούς μήνες και ιδιαίτερα τον Αύγουστο, μεγάλο μέρος του πληθυσμού μετακινείται προς τα τουριστικά θέρετρα, ενώ ταυτόχρονα παρουσιάζεται μεγάλη είσοδος τουριστών στη χώρα. Ως αποτέλεσμα αυτού, παρουσιάζονται φαινόμενα εποχιακού υπερδιπλασιασμού του πληθυσμού σε ορισμένες περιοχές, όπως και ακραία φαινόμενα στα πιο δημοφιλή θέρετρα (π.χ. στα νησιά των Κυκλάδων, όπου σε ορισμένες περιπτώσεις ο πληθυσμός αυξάνεται 30 φορές).

Από τη γεωργία, με μέγιστη κατανάλωση στην ξηρότερη εποχή. Ο μεγαλύτερος χρήστης νερού είναι η γεωργία, η οποία εξαρτάται από την άρδευση, ιδιαίτερα κατά τους ξηρούς καλοκαιρινούς μήνες, όπου και αυξάνεται η ζήτηση προς την οικιακή χρήση.

- Υπερεκμετάλλευση και υπαλύμνιση των υπόγειων υδροφορέων. Η υπερβολική άντληση νερού από τους υπόγειους υδροφορείς για την κάλυψη της ζήτησης σε παράκτιες περιοχές έχει συχνά ως αποτέλεσμα την εισχώρηση θαλάσσιου νερού στους υπόγειους υδροφορείς, καθιστώντας το νερό των υδροφορέων ακατάλληλο για εκμετάλλευση.

Η ρύπανση του θαλάσσιου περιβάλλοντος από χερσαίες πηγές και από πλοία μπορεί να λειτουργήσει περιοριστικά για ορισμένες χρήσεις όπως αναψυχή, κολύμβηση,

ιχθυοκαλλιέργεια, αλιεία. Η κατανομή και ανάπτυξη του πληθυσμού και των οικονομικών και βιομηχανικών δραστηριοτήτων στις λεκάνες απορροής των ποταμών, καθώς και οι αποπλύσεις των εδαφών της γεωργικής γης δημιουργούν τοπικά ρυπαντικές πιέσεις, αλλά η κατάσταση έχει βελτιωθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια με την κατασκευή εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων των πόλεων και των μεγάλων οικισμών της χώρας που υλοποιήθηκαν και υλοποιούνται τα τελευταία χρόνια. Τα παράκτια ύδατα, παρά τα τοπικά προβλήματα θεωρούνται στο σύνολό τους εξαιρετικής ποιότητας, κάτι το οποίο επιβεβαιώνεται και από τις σχετικές ετήσιες εκθέσεις της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά μήκος των ακτών δεν υπάρχουν παρά σε περιορισμένο αριθμό και έκταση περιοχές με σοβαρή ρύπανση η οποία οφείλεται στην πολεοδομική, βιομηχανική και τουριστική ανάπτυξη και η οποία επιδεινώνεται από την ειδική μορφή της ακτογραμμής.

2. ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1 Ισχύουσα Ελληνική Νομοθεσία

Νόμος 1739/1987 «Για τη διαχείριση των υδατικών πόρων».

Ο ν. 1739/1987 για τη διαχείριση των υδατικών πόρων εισάγει για την εποχή που εκδόθηκε μια σύγχρονη αντίληψη για την αντιμετώπιση του νερού στην έρευνα, τη διοίκηση και την καθημερινή πρακτική, με τη θεσμοθέτηση διαδικασιών και οργάνων, που επιτρέπουν την άσκηση της διαχείρισης σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο. Συγκεκριμένα προβλέπει τη χάραξη και εφαρμογή υδατικής πολιτικής ως προϋπόθεση μιας αναπτυξιακής πολιτικής, που θα μεγιστοποιήσει τα αποτελέσματα της παραγωγικής διαδικασίας, θα εξομαλύνει τις ανταγωνιστικές χρήσεις νερού, θα συμβάλλει στη συνεχή ανανέωση των υδατικών πόρων και θα συντελεί στην προστασία του περιβάλλοντος. Και όλα αυτά μέσα από διαδικασίες και όργανα, στα οποία λαμβάνεται υπόψη η γνώμη όλων των εμπλεκόμενων φορέων.

Ωστόσο, οι αδυναμίες του δημόσιου τομέα, αλλά κυρίως η πολυπλοκότητα του θεσμοθετηθέντος διοικητικού σχήματος (δυσχέρεια στη λήψη καθοριστικών αποφάσεων κ.λπ.) συνέτειναν στη μη προώθηση της εφαρμογής του νόμου στην κλίμακα που επιβάλλεται από το μέγεθος των προβλημάτων, με αποτέλεσμα τη συνέχιση της αποσπασματικής και ευκαιριακής αντιμετώπισης του νερού.

Παρόλα αυτά ο ν. 1739/1987, αποτέλεσε ένα πολύ σημαντικό βήμα για τη συνειδητοποίηση από τους χρήστες και από όλους τους εμπλεκόμενους με τη διαχείριση του νερού της αναγκαιότητας ορθολογικής και προγραμματισμένης χρήσης του.

3. Η ΟΔΗΓΙΑ 2000/60/ΕΕ

Ο ν. 1739/1987 «Διαχείριση Υδατικών Πόρων» αποτέλεσε επιτυχώς το πλαίσιο διαχείρισης και προστασίας των υδάτων στη χώρα μας για τα τελευταία 15 χρόνια. Οι στόχοι του νόμου, όπως τέθηκαν στην εισηγητική του έκθεση, καθώς και οι αρχές στις οποίες βασίστηκε εξακολουθούν να ισχύουν. Η νέα όμως Οδηγία-Πλαίσιο για τα νερά 2000/60/ΕΕ «Για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων», αλλάζει τα δεδομένα, και υπαγορεύει την ανάγκη για νέο θεσμικό

πλαίσιο με στόχο τη συμμόρφωση προς αυτήν. Η Οδηγία Πλαίσιο, που εκδόθηκε στις 22 Δεκεμβρίου 2000, αποτελεί το νέο θεσμικό εργαλείο για τη Διαχείριση και Προστασία των Υδατικών Πόρων μπροστά στα προβλήματα της έλλειψης επάρκειας νερού και της περιβαλλοντικής υποβάθμισης.

Οι βασικοί γενικοί στόχοι της Οδηγίας είναι:

Η μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων.

Η πρόληψη της υποβάθμισης και η προστασία και αποκατάσταση των άμεσα εξαρτώμενων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και υγροτόπων.

Η προοδευτική μείωση των απορρίψεων, των εκπομπών και διαρροών των ουσιών προτεραιότητας, καθώς και η παύση ή σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας.

Η προοδευτική μείωση της ρύπανσης των υπογείων υδάτων και η αποφυγή της περαιτέρω υποβάθμισης.

Ο μετριασμός των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες.

Συνοπτικά, η Οδηγία Πλαίσιο εισάγει μια νέα θεώρηση στη διαχείριση των υδατικών πόρων και ταυτόχρονα αποτελεί μια νέα πολιτική πρόταση περιφερειακής οργάνωσης και προστασίας του περιβάλλοντος με:

Την ολοκληρωμένη προσέγγιση της προστασίας των υδατικών πόρων μέσω:

- Του ορισμού Υδατικών Περιφερειών σε επίπεδο (ή ως άθροισμα) λεκανών απορροής.

- Της ενιαίας θεώρησης όλων των τύπων υδατικών σωμάτων.

- Του σχεδιασμού και της υλοποίησης προγραμμάτων διαχείρισης.

Την ανάπτυξη και ενίσχυση πολιτικών αποκέντρωσης με τη:

- Θέσπιση περιφερειακών Διαχειριστικών Αρχών.

- Διασφάλιση και Ενίσχυση της συμμετοχής του κοινού στη λήψη απόφασης.

Βασικά στοιχεία της Οδηγίας - Πλαίσιο αποτελούν:

1. Η διαμόρφωση κοινής Ευρωπαϊκής στρατηγικής για τα νερά, βασισμένης στην αρχή της επικουρικότητας και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», με πεδίο εφαρμογής στα εσωτερικά και παράκτια ύδατα.

2. Η επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης των υδατικών οικοσυστημάτων που έχουν πληγεί και υποβαθμιστεί από ανθρώπινες δραστηριότητες, με τον καθορισμό και την υλοποίηση των αναγκαίων μέτρων, και η διαφύλαξη της καλής κατάστασης των υδάτων, όπου ήδη υπάρχει.

3. Η υιοθέτηση ολοκληρωμένης διαδικασίας για τον έλεγχο της ρύπανσης των υδατικών συστημάτων, υπό την εποπτεία και δημιουργία νέων φορέων διαχείρισης ανά λεκάνη απορροής ποταμού.

4. Ο συντονισμός της κοινοτικής πολιτικής υδάτων μέσω της αρχής «συνδυασμένης προσέγγισης» που εφαρμόζει τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας. Η κοινοτική δράση επεκτείνεται και στα ζητήματα της ποσοτικής προστασίας του νερού.

5. Ο συντονισμός με τρίτα κράτη πέραν των ορίων της Κοινότητας για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων στις λεκάνες απορροής ποταμών που εκτείνονται πέραν των ορίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

6. Η ανάπτυξη Προγραμμάτων Μέτρων και Σχεδίων Διαχείρισης στα οποία εντάσσονται η καταγραφή των

χαρακτηριστικών μιας λεκάνης απορροής ποταμού και των επιπτώσεων ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, η οικονομική ανάλυση της χρήσης του ύδατος και ο σχεδιασμός και η εφαρμογή προγραμμάτων παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

7. Ο καθορισμός των υδάτων που χρησιμοποιούνται για τη λήψη πόσιμου ύδατος και η διασφάλιση της συμμόρφωσης με την Οδηγία 80/778/ΕΟΚ περί της ποιότητας του πόσιμου νερού.

8. Η χρήση οικονομικών μέσων από μέρους των Κρατών - Μελών. Επιδιώκεται ο πλήρης καταμερισμός του συνολικού κόστους χρήσης του ύδατος (περιλαμβανομένου και του περιβαλλοντικού κόστους) κατά τομείς δραστηριότητας (οικιακή χρήση, βιομηχανία, γεωργία) και χρέωση του συνολικού κόστους στους αντίστοιχους χρήστες του υδατικού πόρου.

9. Ο ορισμός οριακών τιμών εκπομπής για ορισμένες ομάδες ή οικογένειες ρυπαντών, και η λήψη ειδικών μέτρων για την αντιμετώπιση της ρύπανσης που προκαλείται από την απόρριψη, τις εκπομπές ή τις διαρροές επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας.

10. Η διασφάλιση και ενίσχυση της συμμετοχής του κοινού στην κατάρτιση των προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου προσαρμόζεται στα νέα δεδομένα που εισήγαγε η Οδηγία Πλαίσιο. Σημαντικές διαφοροποιήσεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου σε σχέση με τα προηγούμενα δεδομένα αποτελούν:

- Η σύσταση διυπουργικής Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, για τη χάραξη της πολιτικής ολοκληρωμένης προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

- Η σύσταση Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, με συμμετοχή μη κυβερνητικών φορέων.

- Ο ορισμός των λεκανών απορροής και ο καθορισμός των αρμόδιων για αυτές Περιφερειών.

- Η σύσταση στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, η οποία θα αναλάβει το σύνολο των αρμοδιοτήτων και δραστηριοτήτων προστασίας και διαχείρισης των υδατικών πόρων. Το μέτρο αυτό θα συντελέσει στην εξάλειψη της μέχρι σήμερα παρατηρούμενης πολυδιάσπασης των αρμοδιοτήτων.

Η ενσωμάτωση στην πολιτική για τα ύδατα των πολιτικών συναρμόδιων Υπουργείων και η ενσωμάτωση της πολιτικής για τα ύδατα στις τομεακές πολιτικές εξασφαλίζεται με τη σύσταση, στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, Γνωμοδοτικής Επιτροπής Υδάτων.

- Ο προσδιορισμός των δράσεων σε περιφερειακό επίπεδο, και η σύσταση Διευθύνσεων Υδάτων ανά Περιφέρεια, μέσω των οποίων θα ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

Η σύσταση ανά περιφέρεια Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων, ως όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης σε θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, το οποίο θα διασφαλίζει τη συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων.

- Ο προσδιορισμός των προδιαγραφών των Σχεδίων Διαχείρισης που θα εκπονούνται από τις Περιφέρειες, και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης της Ποιότητας και Ποσότητας των Υδάτων, καθώς και των Προγραμμάτων Μέτρων κατά της Ρύπανσης, τα οποία θα καταρτίζονται από τις Περιφέρειες.

- Ο ορισμός των Οικονομικών Ρυθμίσεων του νερού,

και η εισαγωγή των εννοιών του Περιβαλλοντικού και Κοινωνικού Κόστους στην κοστολόγηση και τιμολόγηση των χρήσεων και υπηρεσιών του νερού.

- Τέλος, προβλέπονται Διοικητικές και Ποινικές Κυρώσεις για την κακή χρήση, ρύπανση ή υποβάθμιση του υδατικού πόρου ή την παράβαση των διατάξεων του νόμου.

Ο νέος νόμος «Προστασία και Διαχείριση των Υδάτων» θα αποτελέσει το πλαίσιο μέσω του οποίου θα επιδιωχθεί η βιώσιμη διαχείριση των υδάτων και θα συμβάλει στην επίτευξη της βιώσιμης ανάπτυξης της χώρας.

Το σχέδιο νόμου που προτείνεται στοχεύει:

- Στη διαμόρφωση ενός σύγχρονου και αποτελεσματικού Θεσμικού/ Νομοθετικού Πλαισίου.

- Στην ανάπτυξη μακροπρόθεσμου σχεδιασμού.

- Στην αποκέντρωση αρμοδιοτήτων και ενίσχυση των περιφερειακών δομών.

- Στην εναρμόνιση του Εθνικού Δικαίου με την Οδηγία Πλαίσιο για τα Νερά 2000/60/ΕΕ για τη θέσπιση Πλαισίου Κοινοτικής Δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.

Στην επίτευξη των στόχων της Οδηγίας, συγκεκριμενοποιημένων στις ιδιαιτερότητες του Ελληνικού χώρου. Ειδικότερα:

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η θέσπιση πλαισίου για την ολοκληρωμένη προστασία και την αειφόρο διαχείριση των εσωτερικών επιφανειακών, μεταβατικών, παράκτιων και υπόγειων υδάτων.

Η αειφόρος διαχείριση των υδάτων επιτυγχάνεται με την ολοκληρωμένη διευθέτηση του ισοζυγίου προσφοράς και ζήτησης και με την επιβολή μέτρων εξοικονόμησης, ώστε να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα των υδατικών πόρων.

Ειδικότερα, οι διατάξεις του νόμου αυτού και οι κανονιστικές πράξεις που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του αποσκοπούν:

α) Στην πρόληψη της υποβάθμισης, καθώς και στην προστασία και αποκατάσταση των υδατικών οικοσυστημάτων και των άμεσα εξαρτώμενων από αυτά χερσαίων οικοσυστημάτων και υγροτόπων.

β) Στη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων.

γ) Στην προοδευτική μείωση των απορρίψεων, των εκπομπών και διαρροών των ουσιών προτεραιότητας καθώς και στην παύση ή σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας.

δ) Στη διασφάλιση της προοδευτικής μείωσης της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων και την αποφυγή της περαιτέρω μόλυνσης.

ε) Στο μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες.

στ) Στην προώθηση αειφόρου χρήσης των υδάτων με:

- τη διευθέτηση της φυσικής προσφοράς του νερού, σε σχέση με τη ζήτησή του, σε περιοχές όπου υπάρχει έλλειψη ή προβλέπεται περιοδική ή οριστική εξάντλησή του,

- την πρόνοια για την πρόληψη απωλειών νερού και για την κατά το δυνατό αξιοποίηση πλεονασμάτων που μπορεί να προκαλέσουν ζημιές ή βλάβες εξαιτίας πλημμύρων ή άλλων αιτιών,

- την αντιμετώπιση των σημερινών ή μελλοντικών ανοιγμάτων ανάμεσα στην προσφορά και στη ζήτηση του νερού,

- την αποφυγή ή εξομάλυνση των συγκρούσεων ανά-

μεσα σε όμοιες ή ανταγωνιστικές χρήσεις,

- τον προσανατολισμό της ζήτησης στις χρήσεις νερού, στις οποίες αποβλέπουν τα προγράμματα ανάπτυξης της χώρας.

Η ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων γίνεται με τρόπο που διασφαλίζει αφ' ενός μεν τις κεφαλαιώδους σημασίας οικολογικές τους λειτουργίες, αφού ληφθούν υπόψη και οι αλληλεπιδράσεις μεταξύ υδατικών και χερσαίων οικοσυστημάτων, και αφ' ετέρου την αιεφόρο παροχή των ποικίλων αγαθών και υπηρεσιών τους στον άνθρωπο, αφού ληφθούν υπόψη κυρίως οι ανάγκες και το όφελος του κοινωνικού συνόλου.

Το κόστος για τις παρεχόμενες υπηρεσίες ύδατος, καθώς και το περιβαλλοντικό και κοινωνικό κόστος που προκύπτει από την πρόκληση αρνητικών επιπτώσεων στο υδατικό περιβάλλον ανακτώνται με βάση την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», αφού συνεκτιμηθούν και τα κοινωνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης, καθώς και οι γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες της κάθε περιοχής.

Η ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων πρέπει να εξυπηρετεί την επίτευξη μίας περιβαλλοντικά συνετής βιώσιμης ανάπτυξης, η οποία σέβεται και προστατεύει το φυσικό κεφάλαιο της χώρας και προωθεί έμπρακτα τη μέριμνα για το υδατικό περιβάλλον, ιδιαίτερα όσον αφορά τη χρήση των υδάτων και τις δραστηριότητες που έχουν επιπτώσεις στα υδατικά οικοσυστήματα.

Οι οικολογικές λειτουργίες και οι χρήσεις των υδάτων πρέπει να αντιμετωπίζονται με τρόπο ολοκληρωμένο και συνολικό.

Για τον καθορισμό των επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας, με στόχο τη σταδιακή εξάλειψή τους, λαμβάνεται υπόψη η αρχή της προφύλαξης.

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τις παρακάτω ενότητες:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄. Πεδίο Εφαρμογής και Βασικές έννοιες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων (άρθρα 1 και 2).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ και Γ΄. Φορείς, όργανα, προγράμματα και μέτρα (άρθρα 3,4,5,6,7,8 και 9).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄. Χρήση των υδάτων, οικονομικές ρυθμίσεις (άρθρα 10,11 και 12).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄. Κυρώσεις (άρθρα 13 και 14).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄. Εξουσιοδοτικές, Καταργούμενες, μεταβατικές και τελικές διατάξεις. (άρθρα 15,16 και 17).

Ειδικότερα επί των άρθρων:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Επί του άρθρου 1:

Σκοπός του νόμου είναι η εναρμόνιση του εθνικού δικαίου προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Με το νόμο ενσωματώνονται οι βασικές έννοιες, θεσπίζονται τα όργανα που είναι αρμόδια για την προστασία και τη διαχείριση, καθορίζονται οι βασικές αρχές και ο τρόπος προστασίας και διαχείρισης, τίθενται οι γενικοί κανόνες χρήσης των υδάτων και θεσμοθετούνται διοικητικές και ποινικές κυρώσεις.

Οι λοιπές διατάξεις της Οδηγίας, καθώς και οι διατάξεις των παραρτημάτων της, θα ενσωματωθούν με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται να εκδοθεί στην παρ. 1 του άρθρου 15, καθώς και με την απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων που προβλέπεται στο άρθρο 12.

Επί του άρθρου 2:

Ο νόμος εφαρμόζεται για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και των υπογείων υδάτων. Ακολουθούν ορισμοί για τους όρους «επιφανειακά ύδατα», «εσωτερικά ύδατα», «υπόγεια ύδατα», «μεταβατικά ύδατα», «παράκτια ύδατα», «σύστημα επιφανειακών υδάτων», «τεχνητό υδατικό σύστημα», «ιδιαίτερος τροποποιημένο υδατικό σύστημα», «ποταμός», «λίμνη», «υδροφόρος ορίζοντας», «σύστημα υπόγειων υδάτων», «λεκάνη απορροής ποταμού», «υπολεκάνη», «περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού», «κατάσταση επιφανειακών υδάτων», «καλή κατάσταση επιφανειακών υδάτων», «κατάσταση υπόγειων υδάτων», «καλή κατάσταση υπόγειων υδάτων», «οικολογική κατάσταση», «καλή οικολογική κατάσταση», «καλό οικολογικό δυναμικό», «καλή χημική κατάσταση επιφανειακών υδάτων», «καλή χημική κατάσταση υπόγειων υδάτων», «επικίνδυνες ουσίες», «ρύπανση», «οριακές τιμές εκπομπής», «ουσίες προτεραιότητας», «ποιοτικό περιβαλλοντικό πρότυπο», «υπηρεσίες ύδατος» και «έλεγχοι εκπομπών».

Οι ορισμοί αυτοί ταυτίζονται με τους αντίστοιχους ορισμούς της Οδηγίας-Πλαίσιο για τα νερά (2000/60/ΕΕ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Επί του άρθρου 3:

Με το άρθρο αυτό συνιστώνται: Εθνική Επιτροπή Υδάτων και Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων. Στο άρθρο περιγράφονται ακόμη ο ρόλος και η σύνθεση των ανωτέρω δυο οργάνων. Ειδικότερα:

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, την εφαρμογή της οποίας παρακολουθεί και ελέγχει. Εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από:

- α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων ως Πρόεδρο,
- β) τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών,
- γ) τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,
- δ) τον Υπουργό Ανάπτυξης,
- ε) τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,
- στ) τον Υπουργό Γεωργίας.

Στην Επιτροπή συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, κι άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους. Ο Υπουργός Εξωτερικών συμμετέχει στην Επιτροπή όταν συζητούνται θέματα που αφορούν διακρατικά ύδατα.

Οι ανωτέρω αναπληρώνονται από τους Γενικούς Γραμματείς των αντίστοιχων Υπουργείων.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συστήνει Γνωμοδοτικές - Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

Συνιστάται Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων με Πρόεδρο τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων στο οποίο συμμετέχουν με έναν εκπρόσωπό τους:

- κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή.
- η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδας (Ε.Ν.Α.Ε.),
- η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.),

- η Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΠΑ.Σ.Ε.Γ.Ε.Σ.),
- ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.),
- η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.),
- η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.),
- το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (Τ.Ε.Ε.),
- το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας,
- το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (Ε.Κ.Θ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων (Ε.Κ.Β.Υ.),
- το Εθνικό Κέντρο Φυσικών Επιστημών (Ε.ΚΕ.Φ.Ε. Δημόκριτος),
- δύο περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις,
- το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Κ.Π.Α.Α.),
- το Ινστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝ.ΚΑ.),
- το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικών και Γεωργικών Ερευνών (ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε.).

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινωνικό κεκτημένο.

Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του, η υπηρεσία που παρέχει γραμματειακή υποστήριξη και κάθε σχετική λεπτομέρεια για τη λειτουργία του.

Επί του άρθρου 4:

Με το άρθρο αυτό συστατάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, η οποία έχει σαν κύριες αρμοδιότητες:

- Την κατάρτιση των εθνικών προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας και την παρακολούθηση και το συντονισμό της εφαρμογής τους. Τα προγράμματα αυτά διακρίνονται σε μακροχρόνια, με διάρκεια πάνω από έξι έτη και μεσοχρόνια με διάρκεια από δύο έως έξι έτη. Τα προγράμματα αυτά, πριν την έγκρισή τους, εισάγονται για διαβούλευση στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.
- Την κατάρτιση της ετήσιας έκθεσης σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας.
- Το συντονισμό των υπηρεσιών και των κρατικών φορέων και τη συμμετοχή στα αρμόδια κοινοτικά όργανα, για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.
- Την εισήγηση των γενικών κανόνων τιμολόγησης και κοστολόγησης των υδάτων και την παρακολούθηση της τήρησής τους, σύμφωνα με τα μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα διαχείρισης και προστασίας του υδατικού δυναμικού της χώρας.
- Την εισήγηση νομοθετικών και διοικητικών μέτρων για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

- Την παρακολούθηση σε εθνικό επίπεδο της ποιότητας και της ποσότητας των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών και τη μέριμνα για την ανάπτυξη και τη λειτουργία του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των Υδάτων.

- Τη διαχείριση και τη μέριμνα για τη διαρκή ενημέρωση της βάσης υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων. Κάθε κρατική υπηρεσία, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης α΄ ή β΄ βαθμού, καθώς και κάθε φορέας που συμμετέχει στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων υποχρεούται να παρέχει δωρεάν στοιχεία στην ανωτέρω βάση δεδομένων. Την ίδια υποχρέωση έχει και κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί άδεια χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους που καθορίζονται στην άδεια.

- Την παρακολούθηση της λειτουργίας των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και την παροχή οδηγιών για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

Το αργότερο έως 22.12.2004:

- Τη σύνταξη πλήρους και αναλυτικής έκθεσης των χαρακτηριστικών της κάθε λεκάνης απορροής ποταμού.

- Τη διαπίστωση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού.

- Την οικονομική ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος στην εκάστοτε λεκάνη απορροής ποταμού.

- Την κατάρτιση Εθνικού Μητρώου προστατευόμενων περιοχών.

- Τη φροντίδα, το αργότερο ως το 2015, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών οικοσυστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, εκτός αν για αυτά, τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή αν λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος κάτι τέτοιο δεν καθίσταται εφικτό.

Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό τομέα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων του οποίου προϊστάται μετακλητός ειδικός γραμματέας με βαθμό Β΄ της κατηγορίας ειδικών θέσεων και οργανώνεται σε Διευθύνσεις και Τμήματα με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καταργούνται υφιστάμενες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που ασκούν συναφείς αρμοδιότητες ή να μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, προσδιορίζονται αναλυτικά οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας, κατανέμονται οι αρμοδιότητες στις Διευθύνσεις και τα Τμήματα και συστήνονται οι αναγκαίες θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου προσωπικού ανά κλάδο, κατηγορία και βαθμό. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α΄).

Στο άρθρο αυτό συστατάται στην Κεντρική Υπηρεσία

Υδάτων, Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων, από τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, ο οποίος προεδρεύει, από εκπροσώπους των Υπουργείων Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων γνωμοδοτεί για:

- Την κατάρτιση των εθνικών προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας και την παρακολούθηση και το συντονισμό της εφαρμογής τους. Τα προγράμματα αυτά διακρίνονται σε μακροχρόνια, με διάρκεια πάνω από έξι έτη και μεσοχρόνια με διάρκεια από δύο έως έξι έτη. Τα προγράμματα αυτά, πριν την έγκρισή τους, εισάγονται για διαβούλευση στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.

- Την κατάρτιση της ετήσιας έκθεσης σχετικά με την κατάσταση του υδατικού περιβάλλοντος της χώρας και

- Την εισήγηση των γενικών κανόνων τιμολόγησης και κοστολόγησης των υδάτων και την παρακολούθηση της τήρησής τους, σύμφωνα με τα μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα διαχείρισης και προστασίας του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Τέλος, στο συγκεκριμένο άρθρο και με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας, ορίζεται εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων που συμμετέχουν στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης και κάθε θέμα σχετικό με την ανάπτυξη και τη λειτουργία του.

Επί του άρθρου 5:

Το άρθρο αυτό καθορίζει τις αρμόδιες αρχές για την προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού του ελληνικού χώρου. Ως τέτοιες καθορίζονται οι Περιφέρειες της Χώρας στα διοικητικά όρια των οποίων εκτείνεται κάθε λεκάνη απορροής ποταμού.

Καθορίζει ακόμη τις αρμόδιες αρχές για τις λεκάνες απορροής ποταμών που εκτείνονται στα διοικητικά όρια περισσότερων Περιφερειών της χώρας.

Οι λεκάνες απορροής ποταμών, καθώς και οι Περιφέρειες οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διαχείριση και προστασία τους, καθορίζονται με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων.

Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων, μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

Η γενική αρμοδιότητα για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου και γενικά της πολιτικής για την προστασία και τη διαχείριση των υδάτων, ανήκει στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, όπως προκύπτει από τα άρθρα 3 και 4. Τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι σύμφωνα με την Οδηγία τα ύδατα θεωρούνται μέρος της φυσικής κληρονομιάς της χώρας και όχι απλώς φυσικός πόρος προς χρήση.

Με τις διατάξεις επίσης των άρθρων 3 και 4 διασφαλίζεται αφ' ενός μεν η ενσωμάτωση στην πολιτική για τα ύδατα, των πολιτικών συναρμόδιων Υπουργείων (Γεωργίας, Ανάπτυξης, Υγείας Πρόνοιας, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης), αφ' ετέρου η ενσωμάτωση της πολιτικής για τα ύδατα στις τομεακές πολιτι-

κές συναρμόδιων Υπουργείων.

Αυτό εξασφαλίζεται αφ' ενός με την ανάθεση της αρμοδιότητας στις Περιφέρειες της χώρας, αφ' ετέρου με την θεσμοθέτηση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, καθώς και της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Υδάτων.

Σύμφωνα με το άρθρο 5, οι Διευθύνσεις Υδάτων της Περιφέρειας έχουν σαν κύριες αρμοδιότητες:

- την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων·

- την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων·

- την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορριψέων και των διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας·

- την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδατινών πόρων·

- τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους·

- το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και

- την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές·

- την εξειδίκευση και εφαρμογή μακροχρόνιων και μεσοχρόνιων προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής για τις οποίες είναι αρμόδιες·

- την κατάρτιση Σχεδίων Διαχείρισης και Προγραμματικών Μέτρων·

- την εφαρμογή των Σχεδίων Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων και τη σύνταξη ετήσιας έκθεσης εφαρμογής τους. Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων·

- την κατάρτιση μητρώου προστατευόμενων περιοχών, το οποίο επανεξετάζεται και ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Αυτό μεταβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, η οποία καταρτίζει Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών ως το 2004·

- τη μέριμνα για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού, στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, και ιδιαίτερα στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, όπως περιγράφεται στο άρθρο 7.

Ειδικότερα, η Διεύθυνση Υδάτων, θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων:

- το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο,

- τα Προγράμματα Μέτρων του άρθρου 8,

- ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης·

- τη συγκέντρωση και την επεξεργασία των στοιχείων της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων και την αποστολή τους στην βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων·

- το συντονισμό όλων των φορέων για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων·

- τη λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για να πραγμα-

τοποιείται:

- ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε Υδατικής Περιφέρειας,
- επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων πάνω στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων νερών και
- οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων·
- τη μέριμνα για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα·
- την εφαρμογή μέτρων για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας·
- την εφαρμογή Προγράμματος Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και απορρύπανσης των υδάτων·
- το σχεδιασμό και την επιβολή όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών·
- την επιβολή μέτρων για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα·
- την έκδοση αδειών έργων υδροληψίας, αδειών συγκράτησης των υδάτων και αδειών χρήσης νερού και τον έλεγχο της εφαρμογής τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 11·
- την επιβολή σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, των αναγκαίων περιορισμών και μέτρων που είναι πρόσφορα για την προστασία τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 8.

Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιβάλλονται περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι του Σχεδίου Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης.

Επί του άρθρου 6:

Με το άρθρο αυτό συνιστάται σε κάθε Περιφέρεια Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων, το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

Στο Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων συμμετέχουν:

- α) ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, ως Πρόεδρος,
- β) ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας,
- γ) ένας εκπρόσωπος κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που υπάγεται στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας,
- δ) ένας εκπρόσωπος κάθε Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) των νομών της Περιφέρειας,
- ε) ένας εκπρόσωπος όλων των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης της Περιφέρειας,
- στ) Ανά έναν εκπρόσωπο του Τεχνικού, Γεωτεχνικού, Εμπορικού, Βιομηχανικού Επιμελητηρίου,
- ζ) ένας εκπρόσωπος κάθε Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών της Περιφέρειας
- η) ένας εκπρόσωπος των περιβαλλοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων,
- θ) ένας εκπρόσωπος από κάθε Γενικό Οργανισμό Εργαίων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.),
- ι) ένας εκπρόσωπος από κάθε φορέα διαχείρισης προ-

στατευόμενης περιοχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 και του άρθρου 13 του ν. 3044/2002.

Στη συνέχεια περιγράφεται ο ρόλος του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων. Ειδικότερα:

- Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει.

- Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί, προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενό του και να συμμετέχει στη δημόσια διαβούλευση γι' αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων.

- Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων συνέρχεται τακτικά, με ευθύνη του Προέδρου, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο και έκτακτα εφόσον ζητηθεί από τον Πρόεδρο.

Η συγκρότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας και η γραμματειακή υποστήριξη των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων, ο τρόπος δημοσιοποίησης του Σχεδίου Διαχείρισης και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

Επί του άρθρου 7:

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια. Για τις λεκάνες απορροής ποταμών, για τις οποίες είναι συναρμόδιες δύο ή περισσότερες Περιφέρειες, καταρτίζονται από κοινού Ειδικά Σχέδια διαχείρισής τους, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με την απόφαση της παρ. 3 του άρθρου 5. Το Σχέδιο Διαχείρισης περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

Το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και ύστερα από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτισθεί από την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

Τα Σχέδια Διαχείρισης πρέπει να λαμβάνουν υπόψη μεταξύ άλλων τις κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης του ν. 2742/1999, το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, τις ανάγκες που προκύπτουν για την αποτελεσματική προστασία και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών.

Τέλος ορίζεται ως υποχρεωτική ημερομηνία κατάρτισης και έγκρισης του πρώτου Σχεδίου Διαχείρισης η

22.12.2009 το αργότερο.

Επί του άρθρου 8:

Με το άρθρο αυτό κάθε Περιφέρεια καθορίζεται ως αρμόδια για την κατάρτιση:

- α) Προγράμματος Μέτρων και
- β) Προγράμματος Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.

Τα Προγράμματα αυτά αποτελούν υποχρεωτικά μέρη του Σχεδίου Διαχείρισης της Περιφέρειας.

- Το Πρόγραμμα Μέτρων καθορίζει σε γενικές γραμμές τα μέτρα που απαιτούνται για:

- α) την πραγμάτωση της προστασίας και διαχείρισης των υδάτων των λεκανών απορροής ποταμών που εμπιπουν στην αρμοδιότητα κάθε Περιφέρειας,
- β) τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του υδατικού περιβάλλοντος,
- γ) την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδατικών οικοσυστημάτων, ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσής της,
- δ) τη διασφάλιση της αειφόρου χρήσης των υδάτων.

Το Πρόγραμμα Μέτρων περιέχει, ανάλογα και με τις ανάγκες και ιδιομορφίες των Λεκανών Απορροής βασικά και συμπληρωματικά μέτρα, το αναλυτικό περιεχόμενο των οποίων καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα της παρ. 1 του άρθρου 15 του σχεδίου νόμου. Το Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται όπως και το Σχέδιο Διαχείρισης. Το πρώτο Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά το αργότερο μέχρι 22.12.2009 και όλα τα μέτρα είναι έτοιμα προς εφαρμογή μέχρι 1.1.2012, το αργότερο.

- Το Πρόγραμμα Παρακολούθησης περιέχει ειδικότερα μέτρα που εξασφαλίζουν τη διαρκή παρακολούθηση των ποιοτικών, παραμέτρων και της ποσοτικής κατάστασης των υδάτων καθώς και της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων.

Τα Προγράμματα Παρακολούθησης εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης, το αναλυτικό τους περιεχόμενο καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 1 του άρθρου 15 και τίθενται σε εφαρμογή το αργότερο μέχρι τις 31.12.2006.

Επί του άρθρου 9:

Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, κάθε έργο ή δραστηριότητα που μπορεί να προκαλέσει ρύπανση με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλει να εναρμονίζεται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης, ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία και η επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων.

Κάθε Περιφέρεια καθορίζεται ως αρμόδια για την κατάρτιση Προγράμματος Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης. Ειδικότερα:

- Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που αποτελούν σημαντικό κίνδυνο για το υδατικό περιβάλλον ή μέσω αυτού, συμπεριλαμβανομένων και των υδάτων που προορίζονται για την άντληση πόσιμου ύδατος. Για τους ρύπους αυτούς που καθορίζονται με απόφαση των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα μέτρα αποσκοπούν στην προοδευτική μείωση ή ανακύκλωση και, για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται με απόφαση

των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών.

- Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων.

- Τα Προγράμματα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καταρτίζονται και εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Προγραμμάτων Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 1 του άρθρου 15.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Επί του άρθρου 10:

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι γενικοί κανόνες χρήσης των υδάτων. Ειδικότερα:

- Οι χρήσεις υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση και χρήση για αναψυχή. Η χρήση για ύδρευση έχει προτεραιότητα, ως προς την ποσότητα και την ποιότητα, έναντι κάθε άλλης χρήσης.

- Για κάθε χρήση εφαρμόζονται οι παρακάτω κανόνες, οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη στα Σχέδια Διαχείρισης:

α) Κάθε χρήση πρέπει να αποβλέπει στη βιώσιμη και ισόρροπη ικανοποίηση των αναπτυξιακών αναγκών και να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, την επάρκεια των αποθεμάτων τους και τη διατήρηση της ποιότητάς τους, ιδιαίτερα δε τη μείωση και την αποτροπή της ρύπανσής τους.

β) Η ικανοποίηση της ζήτησης του νερού γίνεται με βάση τα όρια και τις δυνατότητες των υδατικών αποθεμάτων, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων, καθώς και της ισορροπίας που απαιτείται μεταξύ άντλησης κι ανατροφοδότησης των υπόγειων υδάτων. Οι ανάγκες των χρήσεων σε νερό ικανοποιούνται κατά το δυνατόν σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Κατά τη διαχείριση των υδάτων θα πρέπει να εξασφαλίζεται η εξοικονόμηση νερού μέσω της χρήσης τεχνικών μεθόδων, οικονομικών κινήτρων και εργαλείων.

Επί του άρθρου 11:

Με το άρθρο αυτό, θεσπίζονται οι άδειες χρήσεως νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής του. Ειδικότερα:

- Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο μπορεί να χρησιμοποιεί νερό ή να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων για την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών του. Μπορεί επίσης να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για τις ανάγκες πέρα από τις δικές του ή ανεξάρτητα από αυτές, εφόσον εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια.

- Για την παροχή νερού, τη χρήση νερού και την εκτέλεση έργου για την αξιοποίηση υδατικών πόρων καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται άδεια. Προκειμένου να εκδοθεί άδεια χρήσης νερού ή εκτέλε-

σης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων, πρέπει να τεκμηριώνεται η διαθεσιμότητα των ποσοτήτων νερού που θα αξιοποιηθούν, καθώς και η σκοπιμότητα έκδοσής της σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Διαχείρισης και τα μέτρα που καθορίζονται από το Πρόγραμμα Μέτρων.

- Οι άδειες της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι κατηγορίες των αδειών, η ειδικότερη διαδικασία έκδοσής τους, το περιεχόμενό τους, η διάρκεια ισχύος τους και κάθε σχετικό θέμα.

- Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας είναι δυνατό να προβλέπεται η τήρηση πρόσθετων ή ειδικότερων προϋποθέσεων και η διενέργεια πρόσθετων ελέγχων, προκειμένου να εκδοθεί άδεια συγκεκριμένης χρήσης νερού ή και εκτέλεσης συγκεκριμένης κατηγορίας έργου, καθώς και η δυνατότητα επιβολής περιοριστικών μέτρων στις χρήσεις και τη λειτουργία έργων, σε συνδυασμό και με ειδικές περιστάσεις.

Επί του άρθρου 12:

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι οικονομικές ρυθμίσεις και εισάγεται η έννοια του περιβαλλοντικού και κοινωνικού κόστους. Ειδικότερα, με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, καθορίζονται οι διαδικασίες, η μέθοδος και τα επίπεδα ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις, λαμβάνοντας υπόψη :

α) την ανάλυση των χαρακτηριστικών των λεκανών απορροής ποταμών,

β) την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων,

γ) την οικονομική ανάλυση που διενεργείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15,

δ) την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»,

ε) τα κοινωνικά, τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης, καθώς και τις γεωγραφικές και τις κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Επί του άρθρου 13:

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι Διοικητικές Κυρώσεις. Ειδικότερα:

- Σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που προκαλούν οποιαδήποτε ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων ή παραβαίνουν τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, ανεξάρτητα από την ποινική ή την αστική ευθύνη ή τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες διατάξεις, καθώς και στους παραβάτες των όρων και των προϋποθέσεων που καθορίζονται στις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11 του παρόντος, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση πρόστιμο από 200 ευρώ μέχρι 600.000 ευρώ ανάλογα με τη σοβαρότητα, τη συχνότητα και την υποτροπή της παράβασης. Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας

ύστερα από αυτοψία, έκθεση διαπίστωσης της παράβασης και εισήγηση είτε της Διεύθυνσης Υδάτων της περιφέρειας είτε των κατά το άρθρο 26 του ν. 1650/1986 Κλιμακίων Ελέγχων Ποιότητας Περιβάλλοντος. Στην τελευταία περίπτωση το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

- Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης των υδάτων και ιδίως στην περίπτωση που το είδος ή η ποσότητα των ρύπων ή από την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης των υδάτων υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, το πρόστιμο μπορεί να ανέλθει μέχρι 1.500.000 ευρώ.

- Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων, μπορεί να απαγορευθεί προσωρινά η λειτουργία της μέχρις ότου ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να πάψει οριστικά η ρύπανση ή η υποβάθμιση των υδάτων. Μπορεί επίσης να επιβληθεί η οριστική διακοπή της λειτουργίας της αν η επιχείρηση ή δραστηριότητα παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα ή αν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από αυτοψία, σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης και εισήγηση της Διεύθυνσης Υδάτων. Με την πράξη επιβολής της απαγόρευσης λειτουργίας μπορεί να προβλέπεται και πρόστιμο από 500 ευρώ έως 50.000 ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης της απαγόρευσης.

- Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να μεταβιβάζονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α΄ και β΄ βαθμού αρμοδιότητες που αφορούν τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου και επιβολής της κύρωσης και κάθε σχετικό θέμα.

Επί του άρθρου 14:

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι Ποινικές Κυρώσεις. Ειδικότερα ορίζεται ότι σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει με άλλο τρόπο τα ύδατα με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, καθώς και σε όποιον ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, άδεια ή έγκριση ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει τα ύδατα επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις του άρθρου 28 του ν. 1650/1986.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Επί του άρθρου 15:

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις. Ειδικότερα:

Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από

πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εμπορικής Ναυτιλίας, Υγείας και Πρόνοιας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο, οι λοιπές ρυθμίσεις της Οδηγίας 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου καθώς και οι ρυθμίσεις των παραρτημάτων της εν λόγω Οδηγίας και:

α) Καθορίζεται η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος παρακολούθησης της κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, καθώς και των προστατευόμενων υδατικών οικοσυστημάτων.

β) Καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία ελέγχου των σημειακών και διάχυτων πηγών ρύπανσης.

- Με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα οι φορείς που υποχρεούνται κατά το άρθρο 4 παρ. 1 περ. ζ' να παρέχουν στοιχεία στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων καθορίζεται ο τρόπος παροχής των πληροφοριών και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία και τη διαρκή ενημέρωση της βάσης δεδομένων.

Επί του άρθρου 16:

Με το άρθρο αυτό τίθενται οι καταργούμενες και μεταβαστικές διατάξεις. Ειδικότερα:

- Κάθε διάταξη που αντιβαίνει τις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από το νόμο αυτόν καταργείται από την έναρξη της ισχύος του. Όσπου να αρχίσουν να ισχύουν οι κανονιστικές πράξεις που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος, ισχύουν οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις που ρυθμίζουν το ίδιο αντικείμενο.

- Η αρμοδιότητα για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 ασκείται από τις οικείες Περιφέρειες από 1.1.2005. Μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία αρμόδιοι για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 είναι οι φορείς που ορίζονται από τις προϊσχύουσες διατάξεις.

- Οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων που εκδίδονται μέχρι την 1.1.2005 εκδίδονται σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις και δεν επιτρέπεται να έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών. Οι άδειες αυτές μπορούν να ανανεώνονται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των διατάξεων που

καθορίζονται με τις αποφάσεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 11.

- Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζονται οι διαδικασίες, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η αποκλειστική προθεσμία μέσα στην οποία πρόσωπα τα οποία έχουν δικαίωμα χρήσης υδάτων σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις υποχρεούνται, εφόσον δεν έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1739/1987, να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση άδειας.

Επί του άρθρου 17:

Με το άρθρο αυτό τίθεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Συγκεκριμένα, η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αυτά επιδιώκονται με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου και παρακαλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία για την ψήφισή του.

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
Ν. Χριστοδουλάκης	Κ. Σκανδαλίδης
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
Απ. - Αθ. Τσοχατζόπουλος	Β. Παπανδρέου
ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Κ. Στεφανής	Γ. Δρυσ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ	
Γ. Πασχαλίδης	

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 (Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων L327/22.12.2000).

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής - Ορισμοί

1. Ο νόμος αυτός εφαρμόζεται για την προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων.

2. Κατά την έννοια του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, νοούνται ως:

α) «Επιφανειακά ύδατα» είναι τα εσωτερικά ύδατα, εκτός των υπόγειων υδάτων, τα μεταβατικά και τα παράκτια ύδατα. Στα επιφανειακά ύδατα περιλαμβάνονται και τα χωρικά ύδατα για τη χημική τους κατάσταση.

β) «Υπόγεια ύδατα» είναι το σύνολο των υδάτων που βρίσκονται κάτω από την επιφάνεια του εδάφους στη ζώνη κορεσμού και σε άμεση επαφή με το έδαφος ή το υπέδαφος.

γ) «Εσωτερικά ύδατα» είναι το σύνολο των στάσιμων ή των ρεόντων επιφανειακών υδάτων και όλα τα υπόγεια ύδατα, τα οποία βρίσκονται προς την πλευρά της ξηράς σε σχέση με τη γραμμή βάσης, από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων.

δ) «Ποταμός» είναι ο σύστημα εσωτερικών υδάτων το οποίο ρέει, κατά το μεγαλύτερο μέρος του, στην επιφάνεια του εδάφους, αλλά το οποίο μπορεί, για ένα μέρος της διαδρομής του, να ρέει και υπογείως.

ε) «Λίμνη» είναι σύστημα στάσιμων εσωτερικών επιφανειακών υδάτων.

στ) «Μεταβατικά ύδατα» είναι συστήματα επιφανειακών υδάτων κοντά σε στόμια εκβολής ποταμών, τα οποία είναι εν μέρει αλμυρά λόγω της γεινιάσής τους με παράκτια ύδατα, αλλά τα οποία επηρεάζονται ουσιαστικά από ρεύματα γλυκών υδάτων.

ζ) «Παράκτια ύδατα» είναι τα επιφανειακά ύδατα που βρίσκονται στην πλευρά της ξηράς μιας γραμμής, κάθε σημείο της οποίας βρίσκεται σε απόσταση ενός ναυτικού μιλίου προς τη θάλασσα από το πλησιέστερο σημείο της γραμμής βάσης από την οποία μετράται το εύρος των χωρικών υδάτων, και τα οποία, κατά περίπτωση, εκτείνονται μέχρι του απώτερου ορίου των μεταβατικών υδάτων.

η) «Τεχνητό υδατικό σύστημα» είναι το σύστημα επιφανειακών υδάτων που δημιουργείται από ανθρώπινη δραστηριότητα.

θ) «Ιδιαίτερος τροποποιημένο υδατικό σύστημα» είναι

το σύστημα επιφανειακών υδάτων του οποίου ο χαρακτήρας έχει μεταβληθεί ουσιαστικά, εξαιτίας αλλοιώσεων στη φύση του από ανθρώπινες δραστηριότητες. Με το προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15, καθορίζεται το αρμόδιο όργανο χαρακτηρισμού των συστημάτων αυτών, η μεθοδολογία χαρακτηρισμού τους και κάθε σχετικό θέμα.

ι) «Σύστημα επιφανειακών υδάτων» είναι διακεκριμένο και σημαντικό στοιχείο επιφανειακών υδάτων, όπως π.χ. λίμνη, ταμειυτήρας, ρεύμα, ποταμός ή διώρυγα, τμήμα ρεύματος, ποταμού ή διώρυγας, μεταβατικά ύδατα ή ένα τμήμα παράκτιων υδάτων.

ια) «Υδροφόρος ορίζοντας» είναι υπόγειο στρώμα ή στρώματα βράχων ή άλλες γεωλογικές στοιβάδες επαρκώς πορώδεις και διαπερατές, ώστε να επιτρέπουν, είτε σημαντική ροή υπόγειων υδάτων, είτε την άντληση σημαντικών ποσοτήτων υπόγειων υδάτων.

ιβ) «Σύστημα υπόγειων υδάτων» είναι ο συγκεκριμένος όγκος υπόγειων υδάτων εντός ενός ή περισσότερων υδροφόρων οριζόντων.

ιγ) «Λεκάνη απορροής ποταμού» είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής, μέσω διαδοχικών ρευμάτων, ποταμών και, πιθανώς, λιμνών και παροχετεύεται στη θάλασσα με ενιαίο στόμιο ποταμού, εκβολές ή δέλτα.

ιδ) «Υπολεκάνη» είναι η εδαφική έκταση από την οποία συγκεντρώνεται το σύνολο της απορροής μέσω σειράς ρευμάτων, ποταμών και, πιθανώς, λιμνών σε συγκεκριμένο σημείο υδάτινου ρεύματος (συνήθως λίμνης ή συμβολής ποταμών).

ιε) «Περιοχή λεκάνης απορροής ποταμού» αντιστοιχεί στη θαλάσσια και χερσαία έκταση, που αποτελείται από μια ή περισσότερες γειτονικές λεκάνες απορροής ποταμού μαζί με τα συναφή υπόγεια και παράκτια ύδατα και αποτελεί τη βασική μονάδα με βάση την οποία γίνεται η διαχείριση και η προστασία των λεκανών απορροής ποταμού όπως ορίζεται στο άρθρο 5.

ιστ) «Κατάσταση επιφανειακών υδάτων» είναι η συνολική αποτύπωση της κατάστασης ενός επιφανειακού υδατικού συστήματος, που καθορίζεται από τις χαμηλότερες τιμές της οικολογικής και της χημικής του κατάστασης.

ιζ) «Καλή κατάσταση επιφανειακών υδάτων» η κατάσταση επιφανειακού υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον «καλή», τόσο από οικολογική όσο και από χημική άποψη.

ιη) «Κατάσταση υπόγειων υδάτων» είναι η συνολική αποτύπωση της κατάστασης υπόγειου υδατικού συστήματος, που καθορίζεται από τις χαμηλότερες τιμές της ποσοτικής και της χημικής του κατάστασης.

ιθ) «Καλή κατάσταση υπόγειων υδάτων»: η κατάσταση υπόγειου υδατικού συστήματος που χαρακτηρίζεται τουλάχιστον «καλή», τόσο από ποσοτική όσο και από χημική άποψη.

κ) «Οικολογική κατάσταση» είναι η ποιοτική αποτύπωση της διάρθρωσης και της λειτουργίας υδάτινων οικοσυστημάτων που συνδέονται με επιφανειακά ύδατα, η οποία ταξινομείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κα) «Καλή οικολογική κατάσταση»: η κατάσταση ενός συστήματος επιφανειακών υδάτων το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κβ) «Καλό οικολογικό δυναμικό»: η κατάσταση ενός ιδιαίτερα τροποποιημένου ή τεχνητού υδατικού συστήματος, το οποίο ταξινομείται κατ' αυτόν τον τρόπο σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κγ) «Καλή χημική κατάσταση επιφανειακών υδάτων»: η χημική κατάσταση που απαιτείται για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων για τα επιφανειακά ύδατα, οι οποίοι καθορίζονται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κδ) «Καλή χημική κατάσταση υπόγειων υδάτων»: η χημική κατάσταση συστήματος υπόγειων υδάτων, η οποία πληροί όλους τους όρους που ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

κε) «Επικίνδυνες ουσίες»: ουσίες ή ομάδες ουσιών που είναι τοξικές, σταθερές και επιρρεπείς σε βιοσυσσώρευση, καθώς και άλλες ουσίες ή ομάδες ουσιών που δημιουργούν ανάλογο βαθμό ανησυχίας.

κστ) «Ουσίες προτεραιότητας»: Ουσίες που καθορίζονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9 παρ. 2. Μεταξύ των ουσιών αυτών διακρίνονται οι «επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας», δηλαδή ουσίες που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου άρθρου για τις οποίες πρέπει να ληφθούν μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9.

κζ) «Ρύπανση» είναι η άμεση ή έμμεση εισαγωγή, στον αέρα, το νερό ή το έδαφος, ουσιών ή θερμότητας εξαιτίας ανθρώπινων δραστηριοτήτων, που μπορούν να είναι επιζήμιες για την υγεία του ανθρώπου ή για την ποιότητα των υδατικών οικοσυστημάτων ή των χερσαίων οικοσυστημάτων που εξαρτώνται άμεσα από υδατικά οικοσυστήματα, συντελούν στη φθορά υλικής ιδιοκτησίας, ή επηρεάζουν δυσμενώς ή παρεμβαίνουν σε λειτουργίες αναψυχής ή σε λοιπές νόμιμες χρήσεις του περιβάλλοντος.

κη) «Ποιοτικό περιβαλλοντικό πρότυπο»: η συγκέντρωση, στο νερό, το ίζημα ή το βιόκοσμο, συγκεκριμένου ρύπου ή ομάδας ρύπων της οποίας δεν πρέπει να σημειώνεται υπέρβαση, ώστε να προστατεύεται η υγεία του ανθρώπου και το περιβάλλον.

κθ) «Υπηρεσίες ύδατος»: όλες οι υπηρεσίες οι οποίες παρέχουν, για τα νοικοκυριά, τις δημόσιες υπηρεσίες ή για οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα:

α) άντληση, κατακράτηση, αποθήκευση, επεξεργασία και διανομή επιφανειακών ή υπόγειων υδάτων,

β) εγκαταστάσεις συλλογής και επεξεργασίας λυμάτων, οι οποίες στη συνέχεια πραγματοποιούν απορρίψεις σε επιφανειακά ύδατα.

λ) «Οριακές τιμές εκπομπής»: η μάζα, εκφρασμένη σε σχέση με ορισμένες ειδικές παραμέτρους, η συγκέντρωση ή/και η στάθμη μιας εκπομπής, της οποίας δεν επιτρέπεται η υπέρβαση κατά τη διάρκεια μιας ή περισσότερων συγκεκριμένων χρονικών περιόδων. Οριακές τιμές εκπομπής μπορούν επίσης να ορίζονται και για συγκεκριμένες ομάδες, οικογένειες ή κατηγορίες ουσιών, όπως ειδικότερα ορίζεται στο προεδρικό διάταγμα, που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 15.

Οι οριακές τιμές εκπομπής ουσιών ισχύουν κανονικά στο σημείο όπου οι εκπομπές βγαίνουν από την εγκατάσταση, χωρίς να υπολογίζεται, για τον προσδιορισμό τους, η τυχόν αραιώσή τους. Όσον αφορά τις έμμεσες απορρίψεις στο νερό, οι επιπτώσεις ενός σταθμού επε-

ξεργασίας λυμάτων μπορούν να συνυπολογίζονται κατά τον προσδιορισμό των οριακών τιμών εκπομπής της συγκεκριμένης εγκατάστασης, υπό την προϋπόθεση ότι κατοχυρώνεται ισοδύναμο επίπεδο προστασίας του όλου περιβάλλοντος και ότι δεν γεννώνται μεγαλύτερα ρυπαντικά φορτία για το περιβάλλον.

λα) «Έλεγχοι εκπομπών»: έλεγχοι οι οποίοι απαιτούν περιορισμό μιας συγκεκριμένης εκπομπής, π.χ. μια οριακή τιμή εκπομπής, ή οι οποίοι ορίζουν, κατ' άλλο τρόπο, όρια ή συνθήκες για τις επιπτώσεις, τη φύση ή άλλα χαρακτηριστικά μιας εκπομπής ή τις συνθήκες λειτουργίας που επηρεάζουν τις εκπομπές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 3 Εθνική Επιτροπή Υδάτων

1. Συνιστάται Εθνική Επιτροπή Υδάτων, η οποία χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από :

- α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων , ως Πρόεδρο
- β) τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών,
- γ) τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης,
- δ) τον Υπουργό Ανάπτυξης,
- ε) τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας,
- στ) τον Υπουργό Γεωργίας.

Στην Επιτροπή συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους. Στην Επιτροπή μετέχει και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν διακρατικά ύδατα.

Τα μέλη της Επιτροπής αναπληρώνονται από τους Γενικούς Γραμματείς των αντίστοιχων Υπουργείων.

Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων μπορεί να συνιστά Γνωμοδοτικές - Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

2. Συνιστάται Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων με Πρόεδρο τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, στο οποίο συμμετέχουν με έναν εκπρόσωπο τους:

- κάθε κόμμα που εκπροσωπείται στη Βουλή,
- η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.),
- η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.),
- η Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- οι εταιρείες ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης,
- η Πανελλήνια Συνομοσπονδία Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών (ΠΑ.ΣΕ.ΓΕ.Σ.),
- ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών (Σ.Ε.Β.),

- η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Δ.Ε.Η.),
- η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.),
- το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.),
- το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος,
- το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (Ι.Γ.Μ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών (Ε.Κ.Θ.Ε.),
- το Εθνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων (Ε.Κ.Β.Υ.),
- το Εθνικό Κέντρο Φυσικών Επιστημών (Ε.ΚΕ.Φ.Ε. Δημόκριτος),
- δύο περιβαλλοντικές μη κυβερνητικές οργανώσεις,
- το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (Ε.Κ.Π.Α.Α.),
- το Ινστιτούτο Καταναλωτών (ΙΝ.ΚΑ.),
- το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικών και Γεωργικών Ερευνών (ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε.),

3. Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση σχετικά με την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.

4. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

5. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων, συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μια φορά το χρόνο. Με όμοια απόφαση καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας του, η υπηρεσία που παρέχει γραμματειακή υποστήριξη, ο τρόπος απόδειξης του εκπροσώπου των εταιρειών ύδρευσης και αποχέτευσης που δεν εκπροσωπούνται από την Ένωση Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης και Αποχέτευσης και κάθε άλλο θέμα αναγκαίο για τη λειτουργία του.

Άρθρο 4 **Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων**

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, η οποία ασκεί τις εξής αρμοδιότητες :

α) Καταρτίζει τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδάτινου δυναμικού της χώρας και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή τους. Τα εθνικά προγράμματα διακρίνονται σε μακροχρόνια με διάρκεια πάνω από έξι έτη και μεσοχρόνια, με διάρκεια από δύο έως έξι έτη.

Πριν την έγκρισή τους, εισάγονται για διαβούλευση στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων.

β) Καταρτίζει την ετήσια έκθεση που προβλέπεται στην παρ. 3 του προηγούμενου άρθρου.

γ) Συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς και μετέχει στα αρμόδια κοινοτικά όργανα για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

δ) Εισηγείται τους γενικούς κανόνες κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολουθεί την τήρησή τους σύμφωνα με τα μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

ε) Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

στ) Παρακολουθεί σε εθνικό επίπεδο την ποιότητα και

την ποσότητα των υδάτων σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Υδάτων των Περιφερειών και μεριμνά για την ανάπτυξη και τη λειτουργία εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

ζ) Διαχειρίζεται βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μεριμνά για τη διαρκή της ενημέρωση. Κρατικές υπηρεσίες, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης Α΄ ή Β΄ βαθμού, καθώς και κάθε φορέας που συμμετέχει στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, υποχρεούται να παρέχει δωρεάν στοιχεία στη βάση δεδομένων του προηγούμενου εδαφίου. Την ίδια υποχρέωση έχει και κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί άδεια χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους που καθορίζονται στην άδεια.

η) Παρακολουθεί τη λειτουργία των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και παρέχει οδηγίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

θ) Για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων υποχρεούται έως 22.12. 2004 :

- να συντάξει πλήρη και αναλυτική έκθεση των χαρακτηριστικών της·

- να διαπιστώσει τις επιπτώσεις των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων·

- να προβεί στην οικονομική ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος στη λεκάνη αυτή.

ι) Καταρτίζει το Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών έως 22.12. 2004. Με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15 καθορίζεται αναλυτικά το περιεχόμενο του Μητρώου.

ια) Φροντίζει, το αργότερο έως το 2015, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, με σκοπό την επίτευξη καλής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα των τεχνητών και ιδιαιτέρως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων, εκτός αν για αυτά, τα παραπάνω είναι δυσανάλογα δαπανηρά ή αν λόγω ανωτέρας βίας ή φυσικών αιτιών ή ατυχήματος κάτι τέτοιο δεν καθίσταται εφικτό.

2. Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό τομέα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, του οποίου προϊστάται μετακλητός ειδικός γραμματέας με βαθμό Β΄ της κατηγορίας ειδικών θέσεων και οργανώνεται σε Διευθύνσεις και Τμήματα με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών. Με την ίδια απόφαση μπορεί να καταργούνται υφιστάμενες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων που ασκούν συναφείς αρμοδιότητες ή να μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, προσδιορίζονται αναλυτικά οι αρμοδιότητες της Υπηρεσίας, κατανέμονται οι αρμοδιότητες στις Διευθύνσεις και τα Τμήματα και συστήνονται οι αναγκαίες θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου προσωπικού ανά κλάδο, κατηγορία και βαθμό. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 1558/1985 (ΦΕΚ 137 Α΄).

3. Συνιστάται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων Γνωμο-

δοτική Επιτροπή Υδάτων, η οποία αποτελείται από τον Προϊστάμενο της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων ως πρόεδρο, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ανάπτυξης, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Γεωργίας, έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών και έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης. Η Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και γνωμοδοτεί προς την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α', β' και δ' της παραγράφου 1.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Πρόνοιας, ορίζεται εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται οι υποχρεώσεις των φορέων που συμμετέχουν στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης και κάθε θέμα σχετικό με την ανάπτυξη και τη λειτουργία του.

Άρθρο 5 **Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας**

1. Η προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού ανήκει στην Περιφέρεια στα διοικητικά όρια της οποίας εκτείνεται.

2. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται οι λεκάνες απορροής ποταμών και ορίζονται οι Περιφέρειες, οι οποίες είναι αρμόδιες για τη διαχείριση και προστασία τους.

3. Αν λεκάνη απορροής ποταμού εκτείνεται στα διοικητικά όρια περισσότερων Περιφερειών, οι ανωτέρω αρμοδιότητες ασκούνται από κοινού. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επιτρέπεται να κατανέμονται οι αρμοδιότητες μεταξύ των Περιφερειών ή να καθορίζεται μια Περιφέρεια ως αποκλειστικώς αρμόδια και να καθορίζεται ο τρόπος και η ειδικότερη διαδικασία άσκησης των αρμοδιοτήτων της παρούσας παραγράφου.

4. Σε κάθε Περιφέρεια συνιστάται Διεύθυνση Υδάτων μέσω της οποίας ασκούνται οι αρμοδιότητες της Περιφέρειας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών :

α) συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις προσωπικού ανά κατηγορία και κλάδο για τη στελέχωση της Διεύθυνσης,

β) ορίζεται η διάρθρωση της Διεύθυνσης σε τμήματα, κατανέμονται οι αρμοδιότητες σ' αυτά και ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με την οργάνωση και τη στελέχωση της.

5. Η Διεύθυνση Υδάτων έχει τις εξής αρμοδιότητες :

- α) λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για:
 - την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων,
 - την αναβάθμιση και αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων,
 - την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών

επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας,

- την προώθηση της βιώσιμης χρήσης του νερού βάσει μακροπρόθεσμης προστασίας των διαθέσιμων υδάτινων πόρων,

- τη διασφάλιση της ισορροπίας ανάμεσα στην άντληση νερού από τους υδροφόρους και τον εμπλουτισμό τους,

- το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες και

- την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές·

β) εξειδικεύει και εφαρμόζει μακροχρόνια και μεσοχρόνια προγράμματα προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού·

γ) καταρτίζει Σχέδια Διαχείρισης και Προγράμματα Μέτρων, όπως προβλέπεται στα άρθρα 7 και 8·

δ) εφαρμόζει τα Σχέδια Διαχείρισης και τα Προγράμματα Μέτρων και συντάσσει ετήσια έκθεση εφαρμογής τους. Η ετήσια έκθεση διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων.

ε) Καταρτίζει μητρώο προστατευόμενων περιοχών το οποίο επανεξετάζεται και ενημερώνεται ανά τακτά χρονικά διαστήματα, και το οποίο, διαβιβάζεται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων προκειμένου να καταρτιστεί Εθνικό Μητρώο προστατευόμενων περιοχών.

στ) Μεριμνά για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού, στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης, όπως περιγράφεται στο άρθρο 7.

Ειδικότερα, η Διεύθυνση Υδάτων θέτει στη διάθεση του κοινού, συμπεριλαμβανομένων των χρηστών, για τη διατύπωση παρατηρήσεων :

- το χρονοδιάγραμμα και το πρόγραμμα εργασιών για την εκπόνηση του Σχεδίου, τουλάχιστον τρία έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το σχέδιο,
- τα Προγράμματα Μέτρων του άρθρου 8,
- ενδιάμεση επισκόπηση των σημαντικών ζητημάτων διαχείρισης των υδάτων που εντοπίστηκαν στη λεκάνη απορροής ποταμού, τουλάχιστον δύο έτη πριν από την έναρξη της περιόδου την οποία αφορά το Σχέδιο Διαχείρισης.

ζ) Συγκεντρώνει και επεξεργάζεται τα στοιχεία της ποσότητας και της ποιότητας των υδάτων και τα αποστέλλει στη βάση υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων. Παρακολουθεί και ελέγχει τις ποιοτικές παραμέτρους και την ποσοτική κατάσταση των υδάτων, την οικολογική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων, καθώς και την κατάσταση των προστατευόμενων περιοχών, όπως ειδικότερα καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

η) Συντονίζει όλους τους φορείς για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων.

θ) Λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για να πραγματοποιείται:

- ανάλυση των χαρακτηριστικών της κάθε περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού,
- επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων και
- οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων.

ι) Μεριμνά για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα επιφανειακά, υπόγεια και παράκτια ύδατα.

ια) Εφαρμόζει μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης στην πηγή μέσω του ορισμού οριακών τιμών εκπομπής και προτύπων περιβαλλοντικής ποιότητας.

ιβ) Εφαρμόζει Πρόγραμμα Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση, καθώς και απορρύπανσης των υδάτων.

ιγ) Σχεδιάζει και επιβάλλει όλα τα αναγκαία προληπτικά μέτρα για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών.

ιδ) Επιβάλλει μέτρα για την προστασία των υπόγειων υδάτων και την αντιμετώπιση αυξητικών τάσεων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στις συγκεντρώσεις ουσιών στα υπόγεια ύδατα.

ιε) Εκδίδει τις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11 και ελέγχει την εφαρμογή τους.

ιστ) Επιβάλλει σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες, που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους, όπως ορίζεται στο άρθρο 8.

4. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιβάλλονται περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους προκειμένου να επιτυγχάνονται οι στόχοι του Σχεδίου Διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 7 και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης που προβλέπεται στο άρθρο 8.

Άρθρο 6

Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων

1. Συνιστάται σε κάθε Περιφέρεια Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

Στο Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων συμμετέχουν:

α) ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, ως Πρόεδρος,

β) ο Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας,

γ) ένας εκπρόσωπος κάθε Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης που υπάγεται στα διοικητικά όρια της Περιφέρειας,

δ) ένας εκπρόσωπος κάθε Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) των Νομών της Περιφέρειας,

ε) ένας εκπρόσωπος όλων των Δημοτικών Επιχειρήσεων Ύδρευσης Αποχέτευσης της Περιφέρειας.

στ) ανά έναν εκπρόσωπο του Τεχνικού, Γεωτεχνικού, Εμπορικού, Βιομηχανικού Επιμελητηρίου,

ζ) ένας εκπρόσωπος κάθε Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών της Περιφέρειας,

η) ένας εκπρόσωπος των περιβαλλοντικών μη κυβερνητικών οργανώσεων,

θ) ένας εκπρόσωπος από κάθε Γενικό Οργανισμό Εργείων Βελτιώσεων (Γ.Ο.Ε.Β.).

ι) ένας εκπρόσωπος από κάθε φορέα διαχείρισης προστατευόμενης περιοχής κατά τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 και του άρθρου 13 του ν. 3044/2002.

2. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων γνωμοδοτεί πριν την έγκριση του Σχεδίου Διαχείρισης και εκφράζει τη γνώμη του προς το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας για κάθε θέμα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων που αυτός του υποβάλλει.

3. Το Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων, πριν γνωμοδοτήσει για το Σχέδιο Διαχείρισης, το δημοσιοποιεί προκειμένου το κοινό να πληροφορηθεί το περιεχόμενό του και να συμμετάσχει στη δημόσια διαβούλευση γι αυτό, μέσα σε προθεσμία που ορίζει το Περιφερειακό Συμβούλιο

Υδάτων.

4. Η συγκρότηση του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας και συγκαλείται από τον Πρόεδρό του, τουλάχιστον μια φορά το χρόνο.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζεται ο τρόπος λειτουργίας και η γραμματειακή υποστήριξη των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων, ο τρόπος δημοσιοποίησης του Σχεδίου Διαχείρισης και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση, καθώς και κάθε άλλο θέμα για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Άρθρο 7

Σχέδιο Διαχείρισης

1. Κάθε Περιφέρεια εκπονεί Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια. Για τις λεκάνες απορροής ποταμών για τις οποίες είναι συναρμόδιες δύο ή περισσότερες Περιφέρειες, καταρτίζονται από κοινού Ειδικά Σχέδια διαχείρισής τους, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά με την απόφαση που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 5. Το Σχέδιο Διαχείρισης περιέχει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις που είναι απαραίτητα για την προστασία και διαχείριση των υδάτων. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Σχεδίων Διαχείρισης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

2. Το Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται από τη Διεύθυνση Υδάτων της Περιφέρειας και εγκρίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Υδάτων και σύμφωνη γνώμη της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων. Κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος, ύστερα από αίτημα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, είναι δυνατόν το Σχέδιο Διαχείρισης να καταρτισθεί από την Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Κατά την κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης λαμβάνονται υπόψη και οι κατευθύνσεις και προτάσεις των Περιφερειακών Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης που προβλέπονται στο άρθρο 8 του ν. 2742/1999, το περιεχόμενο των γενικών και ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων, καθώς και οι ανάγκες που προκύπτουν για την προστασία και διαχείριση προστατευόμενων περιοχών.

4. Το πρώτο Σχέδιο Διαχείρισης καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009.

Άρθρο 8

Προγράμματα Μέτρων και Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων

1. Οι Περιφέρειες καταρτίζουν:

α) Πρόγραμμα Μέτρων και

β) Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων.

Το Σχέδιο Διαχείρισης της Περιφέρειας περιλαμβάνει υποχρεωτικά ως μέρη του τα ανωτέρω προγράμματα.

2. Το Πρόγραμμα Μέτρων καθορίζει σε γενικές γραμμές τα μέτρα που απαιτούνται για:

α) την προστασία και διαχείριση των υδάτων των λεκανών απορροής ποταμών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα κάθε Περιφέρειας,

β) τη διατήρηση, προστασία και βελτίωση της ποιότητας του υδάτινου περιβάλλοντος,

γ) την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδατικών οικοσυστημάτων, ανεξάρτητα από την πηγή προέλευσής της και

δ) τη διασφάλιση της αειφόρου χρήσης των υδάτων.

3. Το Πρόγραμμα Μέτρων περιέχει, ανάλογα και με τις ανάγκες και ιδιομορφίες των λεκανών απορροής, βασικά και συμπληρωματικά μέτρα, το αναλυτικό περιεχόμενο των οποίων καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15.

4. Το Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται όπως και το Σχέδιο Διαχείρισης. Το πρώτο Πρόγραμμα Μέτρων καταρτίζεται και εγκρίνεται υποχρεωτικά μέχρι 22.12.2009 και όλα τα μέτρα είναι έτοιμα προς εφαρμογή μέχρι 1.1.2012.

5. Το Πρόγραμμα Παρακολούθησης περιέχει ειδικότερα μέτρα που εξασφαλίζουν τη διαρκή παρακολούθηση των ποιοτικών παραμέτρων και της ποσοτικής κατάστασης των υδάτων, καθώς και της οικολογικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων.

6. Τα Προγράμματα Παρακολούθησης εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης, το αναλυτικό τους περιεχόμενο καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15 και τίθενται σε εφαρμογή το αργότερο μέχρι 31.12.2006.

Άρθρο 9

Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης

1. Κάθε έργο ή δραστηριότητα, που μπορεί να προκαλέσει ρύπανση με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλει να εναρμονίζεται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία και η επίτευξη του στόχου της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων.

2. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων που αποτελούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού, συμπεριλαμβανομένων και των υδάτων που προορίζονται για την άντληση πόσιμου ύδατος. Για τους ρύπους αυτούς, που καθορίζονται με απόφαση των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέτρα αποσκοπούν στην προοδευτική μείωση ή ανακύκλωση και, για τις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται με όμοια απόφαση, στην παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών.

3. Κάθε Περιφέρεια καταρτίζει Πρόγραμμα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των υπόγειων υδάτων.

4. Τα Προγράμματα Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καταρτίζονται και εγκρίνονται όπως τα Σχέδια Διαχείρισης. Το ειδικότερο περιεχόμενο των Προγραμμάτων Ειδικών Μέτρων κατά της ρύπανσης καθορίζεται με το προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 15.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Άρθρο 10

Γενικοί κανόνες χρήσης των υδάτων

1. Οι χρήσεις υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση και χρήση για αναψυχή. Η χρήση για ύδρευση έχει προτεραιότητα, ως προς την ποσότητα και την ποιότητα, έναντι κάθε άλλης χρήσης.

2. Για κάθε χρήση εφαρμόζονται οι παρακάτω κανόνες, οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη στα Σχέδια Διαχείρισης:

α) Κάθε χρήση πρέπει να αποβλέπει στη βιώσιμη και ισόρροπη ικανοποίηση των αναπτυξιακών αναγκών και να διασφαλίζει τη μακροπρόθεσμη προστασία των υδάτων, την επάρκεια των αποθεμάτων τους και τη διατήρηση της ποιότητάς τους, ιδιαίτερα δε τη μείωση και την αποτροπή της ρύπανσής τους.

β) Η ικανοποίηση της ζήτησης του νερού γίνεται με βάση τα όρια και τις δυνατότητες των υδατικών αποθεμάτων, λαμβανομένων υπόψη των αναγκών για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων, καθώς και της ισορροπίας που απαιτείται μεταξύ άντλησης κι ανατροφοδότησης των υπόγειων υδάτων. Οι ανάγκες των χρήσεων σε νερό ικανοποιούνται κατά το δυνατόν σε επίπεδο περιοχής λεκάνης απορροής ποταμού. Κατά τη διαχείριση των υδάτων πρέπει να εξασφαλίζεται η εξοικονόμηση νερού μέσω της χρήσης τεχνικών μεθόδων, οικονομικών κινήτρων και εργαλείων.

Άρθρο 11

Άδειες χρήσεως νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής του

Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο μπορεί να χρησιμοποιεί νερό ή να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων για την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών του. Μπορεί επίσης να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων και για ανάγκες πέρα από τις δικές του ή ανεξάρτητα από αυτές, εφόσον εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια.

1. Για την παροχή νερού, τη χρήση νερού και την εκτέλεση έργου για την αξιοποίηση υδατικών πόρων, καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται άδεια. Για την έκδοση άδειας χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων πρέπει να τεκμηριώνεται η διαθεσιμότητα των ποσοτήτων νερού που θα αξιοποιηθούν, καθώς και η σκοπιμότητα έκδοσής της σύμφωνα με το οικείο Σχέδιο Διαχείρισης και τα μέτρα που καθορίζονται από το Πρόγραμμα Μέτρων.

2. Οι άδειες της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Γεωργίας, Ανάπτυξης, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Οικονομίας και Οικονομικών καθορίζονται οι κατηγορίες των αδειών, η ειδικότερη διαδικασία έκδοσής τους, το περιεχόμενό τους, η διάρκεια ισχύος τους και κάθε σχετικό θέμα.

3. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας μπορεί να προβλέπεται η τήρηση πρόσθετων ή ειδικότερων προϋποθέσεων και η διενέργεια πρόσθετων ελέγχων, προκειμένου να εκδοθεί άδεια συγκεκριμένης χρήσης νερού ή και εκτέλεσης συγκεκριμένης κατηγορίας έργου, καθώς και η δυνατότητα επιβολής περιοριστικών μέτρων στις χρήσεις και τη λειτουργία έργων, σε συνδυασμό και με ειδικές περιστάσεις.

Άρθρο 12 **Ανάκτηση κόστους για υπηρεσίες ύδατος**

Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι διαδικασίες, η μέθοδος και τα επίπεδα ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις λαμβάνοντας υπόψη:

α) την ανάλυση των χαρακτηριστικών των λεκανών απορροής,

β) την επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των επιφανειακών και των υπόγειων υδάτων,

γ) την οικονομική ανάλυση, που διενεργείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προεδρικό διάταγμα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 15,

δ) την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει»,

ε) τα κοινωνικά, τα περιβαλλοντικά και τα οικονομικά αποτελέσματα της ανάκτησης, καθώς και τις γεωγραφικές και τις κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ **ΚΥΡΩΣΕΙΣ**

Άρθρο 13 **Διοικητικές κυρώσεις**

1. Σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που ρυπαίνουν ή υποβαθμίζουν με άλλον τρόπο τα ύδατα ή παραβαίνουν τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, καθώς και στους παραβάτες των όρων και των περιορισμών που καθορίζονται στις άδειες που προβλέπονται στο άρθρο 11, επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση πρόστιμο από 200 ευρώ μέχρι 600.000 ευρώ, ανάλογα με την σοβαρότητα, τη συχνότητα και την υποτροπή της παράβασης, ανεξάρτητα από την ποινική ή την αστική ευθύνη ή τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται από άλλες διατάξεις.

2. Το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, ύστερα από αυτοψία, έκθεση διαπίστωσης της παράβασης και εισήγηση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας.

Αρμόδια για τον έλεγχο και τη διαπίστωση της παράβασης είναι και τα κλιμάκια Ελέγχων Ποιότητας Περιβάλλοντος, που προβλέπονται στο άρθρο 26 του ν. 1650/1986. Στην περίπτωση αυτή το πρόστιμο επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων.

3. Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης των υδάτων και ιδίως στην περίπτωση που το είδος ή η ποσότητα των ρύπων ή από την έκταση ή τη σημασία της υποβάθμισης των υδάτων υπάρχει κίνδυνος θανάτου ή βαριάς σωματικής βλάβης ή ευρείας οικολογικής διατάραξης ή καταστροφής, το ύψος του προστίμου μπορεί να ανέλθει μέχρι 1.500.000 ευρώ.

4. Αν μια επιχείρηση ή δραστηριότητα προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων, μπορεί να απαγορευθεί προσωρινά η λειτουργία της μέχρις ότου ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να πάψει οριστικά η ρύπανση ή η υποβάθμιση των υδάτων. Μπορεί επίσης να επιβληθεί η οριστική διακοπή της λειτουργίας της, αν η επιχείρηση ή δραστηριότητα παραλείπει να συμμορφωθεί προς τα υποδεικνυόμενα μέτρα ή αν η λήψη αποτελεσματικών μέτρων είναι ανέφικτη. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας ύστερα από εισήγηση, αυτοψία και σχετική έκθεση διαπίστωσης της παράβασης της Διεύθυνσης Υδάτων. Με την πράξη επιβολής της απαγόρευσης λειτουργίας μπορεί να προβλέπεται και πρόστιμο από 500 ευρώ έως 50.000 ευρώ για κάθε ημέρα παράβασης της απαγόρευσης.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης μπορεί να μεταβιβάζονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού αρμοδιότητες που αφορούν τον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου ή να καθορίζεται η διαδικασία ελέγχου και επιβολής της κύρωσης και κάθε σχετικό θέμα.

Άρθρο 14 **Ποινικές κυρώσεις**

Σε όποιον προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει με άλλον τρόπο τα ύδατα, με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, καθώς και σε όποιον ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση χωρίς την απαιτούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων διαταγμάτων ή αποφάσεων, άδεια ή έγκριση ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης που του έχει χορηγηθεί και υποβαθμίζει τα ύδατα, επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν. 1650/1986.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ **ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ, ΚΑΤΑΓΓΟΥΜΕΝΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ** **ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 15 **Εξουσιοδοτικές διατάξεις**

1. Με το προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας, Οικονομίας και Οικονομικών, Εμπορικής Ναυτιλίας, Υγείας και Πρόνοιας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, εκτός από τα θέματα που προβλέπεται να ρυθμίζονται στις προηγούμενες διατάξεις του νόμου αυτού, καθορίζονται:

α) Η ειδικότερη διαδικασία και ο τρόπος παρακολούθησης της κατάστασης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, καθώς και των προστατευόμενων υδατικών οικοσυστημάτων.

β) Ο τρόπος και η διαδικασία ελέγχου των σημειακών και διάχυτων πηγών ρύπανσης.

γ) Ενσωματώνονται στο εσωτερικό δίκαιο οι ρυθμίσεις των παραρτημάτων της Οδηγίας 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και

δ) Ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την προστασία και διαχείριση των υδάτων και την ενσωμάτωση των διατάξεων της ανωτέρω Οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο .

2. Με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα οι φορείς που υποχρεούνται, κατά το άρθρο 4 παρ. 1 περίπτωση ζ', να παρέχουν στοιχεία στην Εθνική Τράπεζα Υδρολογικής και Μετεωρολογικής Πληροφορίας, καθορίζεται ο τρόπος παροχής των πληροφοριών και κάθε άλλη λεπτομέρεια για τη λειτουργία και τη διαρκή ενημέρωση της βάσης δεδομένων.

Άρθρο 16

Καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις

1. Κάθε διάταξη που αντιβαίνει τις διατάξεις αυτού του νόμου ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από αυτόν καταργείται από την έναρξη ισχύος του. Ωσπου να αρχίσουν να ισχύουν οι κανονιστικές πράξεις που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος, ισχύουν οι μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις που ρυθμίζουν το ίδιο αντικείμενο.

2. Η αρμοδιότητα για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 ασκείται από τις οικείες Περιφέρειες από 1.1.2005. Μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία αρμόδιες για την έκδοση των αδειών της παραγράφου 2 του άρθρου 11 είναι οι φορείς που ορίζονται από τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις.

3. Οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων, που εκδίδονται μέχρι την 1.1.2005, εκδίδονται σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις και δεν επιτρέπεται να έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των τριών ετών. Οι άδειες αυτές μπορούν να ανανεώνονται μία ή περισσότερες φορές για ίσο χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού και των διατάξεων των αποφάσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 11.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Ανάπτυξης, Γεωργίας και Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης καθορίζονται οι διαδικασίες, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η αποκλειστική προθεσμία μέσα στην οποία όσοι έχουν δικαίωμα χρήσης υδάτων σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις υποχρεούνται, εφόσον δεν έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1739/1987, να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγηση άδειας.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευ-

σή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 10 Οκτωβρίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Χριστοδουλάκης

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Απ. - Αθ. Τσοχατζόπουλος

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Κ. Στεφανής

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Κ. Σκανδαλίδης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Β. Παπανδρέου

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Γ. Δρυς

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Γ. Πασχαλίδης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του τακτικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 1.700.000 ευρώ περίπου, που αναλύεται ως εξής:

α. 1.225.000 ευρώ, από την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων και των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών. (άρθρα 4 και 5)

β. 415.000 ευρώ, από την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Υδάτων και στα μέλη των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων. (άρθρα 3 παρ. 2, 4 παρ.3 και 6 παρ. 1)

γ. 60.000 ευρώ από τη σύσταση μιας (1) θέσης Ειδικού

Γραμματέα, με Β΄ βαθμό της κατηγορίας Ειδικών Θέσεων, που προΐσταται της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων.

(άρθρο 4 παρ. 2)

2. Ετήσια δαπάνη από τη διάρθρωση: i) της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων και ii) των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και από τη σύσταση των αναγκαίων, για τη στελέχωση των Υπηρεσιών αυτών, θέσεων προσωπικού. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 3.200.000 ευρώ περίπου.

(άρθρο 4 παρ. 2 και 5 παρ. 4)

3. Ετήσια δαπάνη ύψους 170.000 ευρώ περίπου, από το έτος 2007 και εξής, από την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων. (άρθρο 4 παρ. 4)

4. Δαπάνη από τη δημοσιοποίηση του Σχεδίου Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών, που εκπονείται από τις Περιφέρειες. (άρθρα 5 παρ.5 στ και 6 παρ. 3)

5. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 3.920.000 ευρώ περίπου, από την προμήθεια του αναγκαίου υλικοτεχνικού εξοπλισμού για την κάλυψη των αναγκών: i) του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, ii) της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, iii) των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών, iv) των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων. (άρθρα 3, 4, 5 και 6)

6. Ενδεχόμενη δαπάνη, από την αποζημίωση των μελών τυχόν συνιστώμενων Γνωμοδοτικών - Επιστημονικών Επιτροπών, για την υποβοήθηση έργου του Εθνικής Επιτροπής Υδάτων. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από τον αριθμό των μελών των Επιτροπών και την αποζημίωση αυτών, η οποία θα καθοριστεί με κ.υ.α.. (άρθρο 3 παρ. 1)

7. Ενδεχόμενη δαπάνη ή / και απώλεια εσόδων από την παροχή οικονομικών κινήτρων κατά τη διαχείριση των υδάτων, προς το σκοπό εξοικονόμησης νερού.

(άρθρο 10 παρ. 2β)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του τακτικού προϋπολογισμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και των οικείων Περιφερειών, η δε ενδεχόμενη απώλεια εσόδων (παρ. 7) θα αναπληρωθεί από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Β. Επί του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 170.000 ευρώ περίπου κατά τα έτη 2004-2006 από την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων. (άρθρο 4 παρ. 4)

2. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 13.880.000 ευρώ περίπου από την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού για τις ανάγκες της βάσης υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων και του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

(άρθρο 4 παρ. 1ζ και 4)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από πιστώσεις του Π.Δ.Ε. και συγχρηματοδοτούνται από κοινοτικούς πόρους στο πλαίσιο του Γ΄ Κ.Π.Σ..

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

N. Χριστοδουλάκης

B. Παπανδρέου

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων «Προστασία και διαχείριση των υδάτων - Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000»

Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου εναρμονίζεται η εθνική νομοθεσία προς το πλαίσιο κοινοτικής δράσης, στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, που θεσπίστηκε με την Οδηγία 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31.10.2000. Ειδικότερα, προβλέπονται μεταξύ άλλων και τα εξής:

I. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Οριοθετείται το πεδίο εφαρμογής των προτεινόμενων διατάξεων (προστασία και διαχείριση των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων) και προσδιορίζεται η έννοια των όρων, που αναφέρονται στο νομοσχέδιο, για την εφαρμογή τόσο αυτού όσο και των κανονιστικών διοικητικών πράξεων, που θα εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση αυτού.

(άρθρο 2)

II. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

1.α. Συνιστάται Εθνική Επιτροπή Υδάτων αρμόδια για: i) τη χάραξη της πολιτικής για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εφαρμογής της πολιτικής αυτής,

ii) την έγκριση των εθνικών προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

β. Καθορίζεται η συγκρότηση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων και παρέχεται σε αυτήν η δυνατότητα να συνιστά Γνωμοδοτικές - Επιστημονικές Επιτροπές για τη στήριξη του έργου της.

γ. Η Εθνική Επιτροπή Υδάτων υποβάλλει στη Βουλή και στο Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων ετήσια έκθεση, που αναφέρεται στην κατάσταση του υδατικού περιβάλλοντος της χώρας, την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.

δ. Συνιστάται, επίσης, Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων με την οριζόμενη συγκρότηση, που συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο. Τα μέλη του Συμβουλίου, ο τρόπος λειτουργίας του, η υπηρεσία που θα παρέχει τη γραμματειακή υποστήριξη αυτού, καθώς και κάθε άλλο θέμα αναγκαίο για τη λειτουργία του, ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων. (άρθρο 3)

2.α. Συνιστάται, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων και καθορίζονται οι αρμοδιότητες αυτής, στις οποίες, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνονται και οι ακόλουθες:

i) Κατάρτιση των εθνικών προγραμμάτων (μακροχρόνιων και μεσοχρόνιων) προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας, καθώς και της έκθεσης της παρ. 3 του άρθρου 3.

ii) Συντονισμός των υπηρεσιών και των κρατικών φορέ-

ων και εκπροσώπηση της Ελλάδας στα αρμόδια κοινοτικά όργανα, για κάθε ζήτημα που αφορά στην προστασία και τη διαχείριση των υδάτων.

iii) Εισήγηση των γενικών κανόνων κοστολόγησης και τιμολόγησης των υδάτων και παρακολούθηση της τήρησης αυτών.

iv) Εισήγηση νομοθετικών και διοικητικών μέτρων για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

v) Διαχείριση βάσης υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων σε εθνικό επίπεδο και μέριμνα για τη διαρκή της ενημέρωση. Στη βάση των δεδομένων αυτών παρέχονται υποχρεωτικά και δωρεάν, στοιχεία από κάθε κρατική υπηρεσία, νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης α και β βαθμού, από κάθε φορέα που συμμετέχει στο εθνικό δίκτυο παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, καθώς επίσης και από κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί άδεια χρήσης νερού ή εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων.

β. Καθορίζονται επίσης οι υποχρεώσεις της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, οι οποίες αναλαμβάνονται βάσει συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος. Στις υποχρεώσεις αυτές περιλαμβάνονται:

i) η οικονομική ανάλυση κάθε χρήσης ύδατος, για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού,

ii) η κατάρτιση του Εθνικού Μητρώου Προστατευόμενων Περιοχών,

iii) η φροντίδα, για την προστασία, αναβάθμιση και αποκατάσταση όλων των συστημάτων των επιφανειακών υδάτων, καθώς και των τεχνικών και ιδιαίτερως τροποποιημένων υδατικών συστημάτων.

γ.ι) Η Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων αποτελεί ενιαίο διοικητικό τομέα του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων του οποίου προϊστάται μετακλητός ειδικός γραμματέας, με βαθμό Β', της κατηγορίας Ειδικών Θέσεων.

ii) Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση κ.υ.α., με την οποία:

α) ρυθμίζονται τα θέματα οργάνωσης της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων,

β) μπορεί να καταργούνται υφιστάμενες οργανικές μονάδες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που ασκούν σήμερα συναφείς αρμοδιότητες ή να μεταφέρονται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων,

γ) συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικού.

δ. Συνιστάται στην Κεντρική Υπηρεσία Υδάτων, Γνωμοδοτική Επιτροπή Υδάτων και καθορίζονται η συγκρότηση και το έργο αυτής.

ε. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον ορισμό, με κοινή υπουργική απόφαση:

i) του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων, με καθορισμό των θέσεων (σταθμών) μετρήσεων και των φορέων που υποχρεούνται στη λειτουργία τους,

ii) των υποχρεώσεων των φορέων που συμμετέχουν στο ανωτέρω δίκτυο, καθώς και κάθε θέματος σχετικού με την ανάπτυξη και τη λειτουργία του. (άρθρο 4)

3.α. Ορίζονται οι Περιφέρειες, ως αρμόδιες αρχές, για την προστασία και διαχείριση κάθε λεκάνης απορροής ποταμού.

β. Οι λεκάνες απορροής ποταμών και οι αρμόδιες Πε-

ριφέρειες για την προστασία και διαχείριση αυτών καθορίζονται με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων.

γ. Συνιστάται, σε κάθε Περιφέρεια, Διεύθυνση Υδάτων, μέσω της οποίας ασκούνται οι ανωτέρω αρμοδιότητες της Περιφέρειας.

δ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση κ.υ.α. με την οποία:

i) συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις προσωπικού, ανά κατηγορία και κλάδο, για τη στελέχωση της συνιστώμενης Διεύθυνσης,

ii) καθορίζεται η διάρθρωση της εν λόγω Διεύθυνσης σε τμήματα και κατανέμονται οι αρμοδιότητες αυτής μεταξύ των τμημάτων της,

iii) ορίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την οργάνωση και τη στελέχωση της προαναφερόμενης Διεύθυνσης.

ε. Εξειδικεύονται οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας στις οποίες, μεταξύ άλλων, περιλαμβάνονται και οι εξής:

i) εξειδίκευση των αναγκαίων μέτρων, που υποχρεούνται να λαμβάνουν οι Περιφέρειες, στο πλαίσιο της άσκησης των αρμοδιοτήτων τους, για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων,

ii) εξειδίκευση και εφαρμογή μακροχρόνιων και μεσοχρόνιων προγραμμάτων προστασίας και διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμού,

iii) λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την πραγματοποίηση οικονομικής ανάλυσης της χρήσης των υδάτων,

iv) έκδοση των αδειών έργων υδροληψίας και των αδειών χρήσης νερού και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής του,

v) έλεγχος της εφαρμογής των ανωτέρω αδειών,

vi) κατάρτιση και εφαρμογή Σχεδίων Διαχείρισης και Προγραμμάτων Μέτρων, καθώς και σύνταξη ετήσιας έκθεσης για την εφαρμογή τους,

vii) μέριμνα για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων.

στ. Παρέχεται η δυνατότητα στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας να επιβάλλει περιορισμούς ή άλλα μέτρα στη χρήση των υδάτων και την εκτέλεση έργων αξιοποίησής τους, προς το σκοπό επίτευξης των στόχων του Σχεδίου Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων και Παρακολούθησης του άρθρου 8. (άρθρο 5)

4.α. Συνιστάται σε κάθε Περιφέρεια, Περιφερειακό Συμβούλιο Υδάτων, το οποίο αποτελεί όργανο κοινωνικού διαλόγου και διαβούλευσης, για θέματα προστασίας και διαχείρισης των υδάτων, καθώς και γνωμοδοτικό όργανο του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας, για τα ανωτέρω θέματα.

β. Καθορίζεται η συγκρότηση του ανωτέρω Συμβουλίου και ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας του.

γ. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό, με κ.υ.α., του τρόπου λειτουργίας και της γραμματειακής υποστήριξης των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων, του τρόπου δημοσιοποίησης του σχεδίου Διαχείρισης και συμμετοχής του κοινού στη δημόσια διαβούλευση, καθώς και κάθε άλλης αναγκαίας λεπτομέρειας.

(άρθρο 6)

III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

1.α. Ορίζεται ότι κάθε Περιφέρεια εκπονεί, μέσω της Διεύθυνσης Υδάτων, Σχέδιο Διαχείρισης των λεκανών απορροής των ποταμών της αρμοδιότητάς της, το οποίο ισχύει για έξι χρόνια και περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία, πληροφορίες και εκτιμήσεις, που προβλέπονται σε σχε-

τικό προεδρικό διάταγμα και είναι αναγκαία για την προστασία και διαχείριση των υδάτων.

β. Καθορίζονται η διαδικασία κατάρτισης και έγκρισης του εν λόγω Σχεδίου Διαχείρισης, καθώς και τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη, κατά την κατάρτισή του.

(άρθρο 7)

2.α. Προβλέπεται ότι οι οικείες Περιφέρειες καταρτίζουν Πρόγραμμα Μέτρων και Πρόγραμμα Παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων, που αποτελούν, υποχρεωτικά, μέρη του Σχεδίου Διαχείρισης της Περιφέρειας. Καταρτίζουν επίσης Προγράμματα Ειδικών Μέτρων κατά: i) της ρύπανσης των υδάτων από μεμονωμένους ρύπους ή ομάδες ρύπων και ii) της ρύπανσης για την πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης των υπόγειων υδάτων.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το περιεχόμενο των ανωτέρω προγραμμάτων, την κατάρτιση και τη διαδικασία έγκρισης αυτών.

γ. Ορίζεται ότι όλα τα έργα ή οι δραστηριότητες, που μπορούν να προκαλέσουν ρύπανση, με απόρριψη υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, οφείλουν να εναρμονίζονται με τα εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης. (άρθρα 8-9)

IV. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

1. Ορίζεται ότι οι χρήσεις υδάτων διακρίνονται σε ύδρευση, άρδευση, βιομηχανική χρήση, ενεργειακή χρήση, χρήση για αναψυχή και προσδιορίζονται οι κανόνες, που εφαρμόζονται για κάθε χρήση και λαμβάνονται υπόψη στα Σχέδια Διαχείρισης. Μεταξύ των ανωτέρω κανόνων περιλαμβάνεται και εκείνος που προβλέπει ότι, κατά τη διαχείριση των υδάτων πρέπει να εξασφαλιζόμαστε η εξοικονόμηση νερού, μέσω της χρήσης τεχνικών μεθόδων οικονομικών κινήτρων και εργαλείων. (άρθρο 10)

2.α. Παρέχεται η δυνατότητα, σε κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο, να χρησιμοποιεί νερό ή να εκτελεί έργα αξιοποίησης υδατικών πόρων, για την ικανοποίηση των πραγματικών του αναγκών ή πέραν ή ανεξάρτητα αυτών, εφόσον τα έργα αυτά εξυπηρετούν την κοινή ωφέλεια.

β. Για τις ανωτέρω δραστηριότητες, καθώς και για κάθε έργο ή δραστηριότητα, που αποσκοπεί στην προστασία από τη ρύπανση, λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον, από φυσικό ή νομικό πρόσωπο του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα, απαιτείται η παροχή σχετικής άδειας, για την έκδοση της οποίας απαιτείται η τεκμηρίωση συγκεκριμένων στοιχείων. Οι εν λόγω άδειες εκδίδονται, μετά την 1.1.2005, από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

γ. Οι κατηγορίες των εν λόγω αδειών, η ειδικότερη διαδικασία έκδοσής τους, το περιεχόμενο αυτών, η διάρκεια ισχύος τους και κάθε άλλο σχετικό θέμα καθορίζονται με κ.υ.α..

δ. Παρέχεται η δυνατότητα στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας να επιβάλλει, με απόφασή του, πρόσθετες ή ειδικότερες προϋποθέσεις και ελέγχους, προκειμένου να εκδοθούν οι προαναφερόμενες άδειες, καθώς και περιοριστικά μέτρα στις χρήσεις και τη λειτουργία των έργων. (άρθρα 11 και 16 παρ. 2)

3. Παρέχεται η εξουσιοδότηση στην Εθνική Επιτροπή Υδάτων για τον καθορισμό των διαδικασιών, της μεθόδου και των επιπέδων ανάκτησης του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις, λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένες παραμέτρους (οικονομική ανάλυση, κοινωνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά αποτελέ-

σματα της ανάκτησης, γεωγραφικές και κλιματολογικές συνθήκες της οικείας περιοχής κ.λπ.). (άρθρο 12)

V. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

1.α.ι) Προβλέπεται η επιβολή προστίμου σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που προκαλούν οποιαδήποτε ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων ή παραβαίνουν τις ρυθμίσεις του υπό ψήφιση νόμου και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθησόμενων κανονιστικών πράξεων, καθώς και στους παραβάτες των όρων και των περιορισμών, που καθορίζονται στις προαναφερόμενες άδειες, ii) καθορίζονται τα αρμόδια όργανα για τον έλεγχο και τη διαπίστωση των παραβάσεων και την επιβολή του προστίμου, το ύψος του οποίου κυμαίνεται από διακόσια (200) ευρώ έως εξακόσιες χιλιάδες (600.000) ευρώ.

β. Σε περίπτωση εξαιρετικά σοβαρής ρύπανσης ή υποβάθμισης των υδάτων, το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου μπορεί να ανέλθει μέχρι 1.500.000 ευρώ.

γ. Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα για την προσωρινή ή ακόμα και την οριστική διακοπή της λειτουργίας μιας επιχείρησης ή δραστηριότητας, σε περίπτωση που αυτή προκαλεί ρύπανση ή άλλη υποβάθμιση των υδάτων. Η διακοπή επιβάλλεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, η οποία μπορεί και να προβλέπει πρόστιμο από 500 ευρώ έως 50.000 ευρώ, για κάθε ημέρα παράβασης της απαγόρευσης.

δ. Παρέχεται η δυνατότητα: i) μεταβίβασης, με κ.υ.α., στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α΄ και β΄ βαθμού, των αρμοδιοτήτων που αφορούν στον έλεγχο και την επιβολή κυρώσεων, σύμφωνα με τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις, ii) καθορισμού της διαδικασίας ελέγχου και επιβολής της κύρωσης και κάθε άλλου σχετικού θέματος. (άρθρο 13)

2. Επιβάλλονται οι ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του ν.1650/1986, ήτοι φυλάκιση τριών μηνών έως δύο ετών και χρηματική ποινή και σε όποιον:

i) προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει τα ύδατα, με πράξη ή παράλειψη, που αντιβαίνει στις διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου και των, κατ' εξουσιοδότηση αυτού, εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων,

ii) ασκεί δραστηριότητα ή επιχείρηση, χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή έγκριση ή υπερβαίνει τα όρια της άδειας ή έγκρισης, που του έχει χορηγηθεί.. (άρθρο 14)

VI. ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄

1.α. Παρέχεται η εξουσιοδότηση για την ενσωμάτωση, με προεδρικό διάταγμα, των ρυθμίσεων των παραρτημάτων της Οδηγίας 2000/60/Ε.Κ. του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, στο εσωτερικό δίκαιο. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζεται επίσης μεταξύ άλλων και η διαδικασία ελέγχου των σημειακών και διάχυτων πηγών ρύπανσης.

β. Παρέχεται επίσης η εξουσιοδότηση για τον καθορισμό με κ.υ.α.: i) των φορέων που υποχρεούνται να παρέχουν στοιχεία στην Εθνική Τράπεζα Υδρολογικής και Μετεωρολογικής Πληροφορίας, ii) του τρόπου παροχής των πληροφοριών και κάθε άλλης λεπτομέρειας για τη λειτουργία και τη διαρκή ενημέρωση της βάσης δεδομένων. (άρθρο 15)

2.α. Προβλέπεται ότι με κ.υ.α. καθορίζονται οι διαδικασίες, οι όροι, οι προϋποθέσεις και η προθεσμία εντός της οποίας τα πρόσωπα, που έχουν δικαίωμα χρήσης υδάτων

με τις προϊσχύουσες διατάξεις, υποχρεούνται, εφόσον δεν έχουν λάβει άδεια, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.1739/1987, να υποβάλουν αίτηση για τη χορήγησή της.

β. Οι άδειες χρήσης και έργων αξιοποίησης υδάτων μέχρι 31.12.2004, εκδίδονται σύμφωνα με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις και δεν επιτρέπεται να έχουν χρονική διάρκεια μεγαλύτερη των τριών (3) ετών, με δυνατότητα ανανέωσης. (άρθρο 16)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του τακτικού προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 1.700.000 περίπου, που αναλύεται ως εξής:

α. 1.225.000 ευρώ, από την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων και των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών. (άρθρα 4 και 5)

β. 415.000 ευρώ, από την καταβολή αποζημίωσης στα μέλη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, της Γνωμοδοτικής Επιτροπής Υδάτων και στα μέλη των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων.

(άρθρα 3 παρ. 2, 4 παρ.3 και 6 παρ. 1)

γ. 60.000 ευρώ από τη σύσταση μιας (1) θέσης Ειδικού Γραμματέα, με Β΄ βαθμό της κατηγορίας Ειδικών Θέσεων, που προίσταται της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων.

(άρθρο 4 παρ. 2)

2. Ετήσια δαπάνη από τη διάρθρωση : i) της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων και ii) των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών και από τη σύσταση των αναγκών, για τη στελέχωση των Υπηρεσιών αυτών, θέσεων προσωπικού. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α. και εκτιμάται στο ποσό των 3.200.000 ευρώ περίπου.

(άρθρο 4 παρ. 2 και 5 παρ. 4)

3. Ετήσια δαπάνη ύψους 170.000 ευρώ περίπου, από το έτος 2007 και εξής, από την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων. (άρθρο 4 παρ. 4)

4. Δαπάνη από τη δημοσιοποίηση του Σχεδίου Διαχείρισης των λεκανών απορροής ποταμών, που εκπονείται από τις Περιφέρειες. (άρθρα 5 παρ.5στ και 6 παρ. 3)

5. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 3.920.000 ευρώ περίπου, από την προμήθεια του αναγκαίου υλικοτεχνικού εξοπλισμού για την κάλυψη των αναγκών: i) του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων, ii) της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων, iii) των Διευθύνσεων Υδάτων των Περιφερειών, iv) των Περιφερειακών Συμβουλίων Υδάτων.

(άρθρα 3, 4, 5 και 6)

6. Ενδεχόμενη δαπάνη, από την αποζημίωση των μελών τυχόν συνιστώμενων Γνωμοδοτικών - Επιστημονικών Επιτροπών, για την υποβοήθηση του έργου Εθνικής Επιτροπής Υδάτων. Η δαπάνη αυτή εξαρτάται από τον αριθμό των μελών των Επιτροπών και την αποζημίωση αυτών, η οποία θα καθορισθεί με κ.υ.α.. (άρθρο 3 παρ. 1)

7. Ενδεχόμενη δαπάνη ή και απώλεια εσόδων από την παροχή οικονομικών κινήτρων κατά τη διαχείριση των υδάτων, προς το σκοπό εξοικονόμησης νερού.

(άρθρο 10 παρ. 2β)

8. Αύξηση εσόδων από:

i) την αδειοδότηση των δραστηριοτήτων και έργων με αντικείμενο την παροχή και τη χρήση νερού, την αξιοποίηση υδατικών πόρων, καθώς και των έργων και δραστηριοτήτων, που αποσκοπούν στην προστασία από τη ρύ-

πανση λόγω απόρριψης υγρών αποβλήτων στο περιβάλλον. (άρθρο 11 παρ. 1)

ii) την ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος στις διάφορες χρήσεις. (άρθρο 12)

9. Ενδεχόμενη αποτροπή δαπάνης από τυχόν κατάργηση υφιστάμενων οργανικών μονάδων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, που ασκούν σήμερα αρμοδιότητες συναφείς με εκείνες των υπηρεσιών της Κεντρικής Υπηρεσίας Υδάτων.

(άρθρο 4 παρ. 2)

10. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τυχόν επιβολή διοικητικών κυρώσεων, σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, που προκαλούν ρύπανση ή υποβάθμιση των υδάτων ή παραβαίνουν τις ρυθμίσεις του προτεινόμενου νόμου.

(άρθρο 13)

B. Επί του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 170.000 ευρώ περίπου, κατά τα έτη 2004-2006, από την κάλυψη των λειτουργικών δαπανών του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων. (άρθρο 4 παρ. 4)

2. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 13.880.000 ευρώ περίπου, από την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού για τις ανάγκες της βάσης υδρολογικών και μετεωρολογικών δεδομένων και του εθνικού δικτύου παρακολούθησης της ποιότητας και ποσότητας των υδάτων.

(άρθρο 4 παρ. 1ζ και 4)

Οι ανωτέρω δαπάνες συγχρηματοδοτούνται από κοινοτικούς πόρους στο πλαίσιο του Γ΄ Κ.Π.Σ..

Γ. Επί του κρατικού προϋπολογισμού και επί των προϋπολογισμών του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την εισπραξη χρηματικών ποινών και από τη μετατροπή σε χρηματικές των ποινικών κυρώσεων, που τυχόν επιβάλλονται, κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 του νομοσχεδίου.

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 2003

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

**ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ
ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ**

Ο Ν. 1739/1987 του οποίου διατάξεις έμμεσα καταργούνται κατά τις προβλέψεις του άρθρου 16 του σχεδίου νόμου έχει ως εξής: